ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 4. marca 2010 *

Vo veci T-401/06,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, so sídlom v Kowloone (Čína),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, so sídlom v Zhongshane (Čína),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, so sídlom v Guangzhou (Čína),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, so sídlom v Kowloone,

v zastúpení: L. Ruessmann a A. Willems, advokáti,

žalobkyne,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: H. van Vliet a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

a

Európska konfederácia obuvníckeho priemyslu (CEC), so sídlom v Bruseli, v zastúpení: pôvodne P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn a S. Verhulst, neskôr P. Vlaemminck a A. Hubert, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1472/2006 z 5. októbra 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne

s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 275, s. 1), v rozsahu, v akom sa týka žalobkýň,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka komory E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Papasavvas (spravodajca) a A. Dittrich,

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. februára 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 1 ods. 1, 2 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva

(Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010 s. 45) v znení zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) stanovuje:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v spoločenstve spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu.

…

4. Na účely tohto nariadenia sa pojem ‚podobný výrobok‘ vysvetľuje tak, že znamená výrobok, ktorý je identický, tzn. podobný v každom ohľade s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, inému výrobku, ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

2 Pokiaľ ide o podmienky udelenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „STH“), článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia stanovuje:

„b) V antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa týka dovozu tovarov z… Čínskej ľudovej republiky…, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na

základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu… preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá [podľa] písmena a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b) musí byť v písomnej forme a musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva…

Určenie, či výrobca spĺňa vyššie uvedené kritériá, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania…“

3 Pokiaľ ide o určenie existencie ujmy, článok 3 ods. 2, 3, 6 a 7 základného nariadenia stanovuje:

„2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu spoločenstva; a b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva.

3. … Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. …

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle tohto nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úrovne cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie spoločenstva tak, ako je ustanovené v odseku 5 a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.

7. Iné známe faktory ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu spoločenstva sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobená týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zvážiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami spoločenstva a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva."

4 Čo sa týka podmienok začatia antidumpingového prešetrovania, článok 5 ods. 2, 3 a 4 základného nariadenia stanovuje:

„2. Podnet podľa odseku 1 obsahuje dostatočné dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi údajnými dumpingovými dovozmi a údajnou ujmou. …

3. Komisia podľa možnosti posúdi presnosť a primeranosť dôkazov uvedených v podnete, aby bolo možné zistiť, či existujú dostatočné dôkazy pre začatie prešetrovania.

4. Prešetrovanie v zmysle odseku 1 sa začne len v prípade, že sa na základe skúmania pozitívnych a negatívnych reakcií na podnet zo strany výrobcov podobného výrobku v rámci spoločenstva ukáže, že podnet bol podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene. Podnet sa považuje za podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Prešetrovanie sa však nezačne v prípade, ak výrobcovia spoločenstva, ktorí výslovne podporujú podnet, predstavujú menej ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím spoločenstva."

5 Článok 6 ods. 8 a 9 základného nariadenia stanovuje:

„8. S výnimkou okolností, ktoré sú ustanovené v článku 18, je potrebné v miere, v akej je to možné skontrolovať, či informácie, ktoré poskytli zainteresované strany a z ktorých vychádzajú zistenia, sú presné.

9. V prípade konaní začatých podľa článku 5 ods. 9 sa prešetrovanie, kedykoľvek je to možné, ukončí do jedného roka. V každom prípade sa takéto prešetrovania vo všetkých prípadoch ukončia do 15 mesiacov od ich začatia, v súlade so zisteniami podľa článku 8 v súvislosti so záväzkami alebo zisteniami podľa článku 9 v súvislosti s konečným opatrením."

6 Článok 9 ods. 5 a článok 9 ods. 6 základného nariadenia stanovuje:

„5. …

Avšak tam, kde sa uplatňuje článok 2 ods. 7 písm. a), upresní sa individuálne clo pre tých vývozcov, ktorí môžu na základe náležito odôvodnených tvrdení preukázať, že:

a) v prípade úplného alebo čiastočného zahraničného vlastníctva podniku alebo spoločného podniku môžu voľne repatriovať kapitál a zisky;

b) vývozné ceny, množstvá, podmienky a náležitosti predaja sú voľne určené;

c) väčšinový podiel patrí súkromným osobám. Štátni úradníci, ktorí sú členmi správnej rady alebo ktorí zastávajú kľúčové riadiace funkcie, sú buď v menšine alebo sa musí preukázať, že spoločnosť je napriek tomu dostatočne nezávislá od štátu;

d) prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby;

e) v prípade poskytnutia rozdielnych colných sadzieb jednotlivým vývozcom nie je zasahovanie štátu také, aby umožňovalo obchádzanie príslušných opatrení.

6. Keď Komisia obmedzila svoje preskúmanie v súlade s článkom 17, nepresiahne žiadne antidumpingové clo uplatňované na dovoz od vývozcov alebo výrobcov, ktorí

sa prihlásili v súlade s článkom 17, ale neboli zahrnutí do prešetrovania, vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené na strany v rámci vzorky. … Individuálne clá sa uplatnia na dovoz od ktoréhokoľvek vývozcu alebo výrobcu, ktorému bolo priznané individuálne zaobchádzanie ustanovené v článku 17.“

7 Pokiaľ ide o metódu výberu vzorky, článok 17 ods. 1 a 3 základného nariadenia stanovuje:

„1. V prípadoch, kde je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, prešetrovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

…

3. V prípadoch, v ktorých sa prešetrovanie obmedzilo v súlade s týmto článkom, vypočíta sa individuálne dumpingové rozpätie napriek tomu pre každého vývozcu alebo výrobcu, ktorý nebol pôvodne vybraný a ktorý predloží potrebné informácie v lehote stanovenej v tomto nariadení, okrem prípadu, keď je počet vývozcov alebo výrobcov tak veľký, že individuálne prešetrovanie by bolo nadmieru obtiažne a prekážalo by včasnému ukončeniu prešetrovania.“

8 V zmysle článku 18 ods. 3 a 4 základného nariadenia:

„3. Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.

4. Ak sa dôkazy alebo informácie neakceptujú, strana, ktorá ich poskytla, je bezodkladne informovaná o dôvodoch a dostane príležitosť, aby poskytla ďalšie vysvetlenie v stanovenej lehote. Ak sa vysvetlenia nepovažujú za dostatočné, dôvody zamietnutia takýchto dôkazov alebo informácií sa sprístupnia a uvedú sa v uverejnených nálezoch."

9 Článok 20 ods. 1 a 2 základného nariadenia stanovuje:

„1. Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia vyvážajúcej krajiny môžu požiadať o poskytnutie podrobných informácií o skutočnostiach, na základe ktorých boli uložené prechodné opatrenia. Žiadosti o poskytnutie týchto informácií sa predložia písomne bezodkladne po uložení prechodných opatrení a predmetné informácie sa poskytnú písomne, len čo to bude možné.

2. Strany uvedené v odseku 1 môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporučené uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú

pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri dočasných opatreniach."

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté nariadenie

10 Žalobkyne Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co., Ltd sú spoločnosti so sídlom v Číne vyrábajúce a vyvážajúce obuv.

11 Dovozy obuvi pochádzajúcej z Číny patriacej do určitých tried kombinovanej nomenklatúry podliehali systému množstevných kvót, ktorý sa prestal uplatňovať 1. januára 2005.

12 V nadväznosti na sťažnosť podanú 30. mája 2005 Európskou konfederáciou obuvníckeho priemyslu (CEC) Komisia Európskych spoločenstiev začala antidumpingové konania týkajúce sa dovozov určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Číne a vo Vietname. Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. júla 2005 (Ú. v. EÚ C 166, s. 14, ďalej len „oznámenie o začatí konania").

13 Vzhľadom na veľký počet dotknutých strán sa v bode 5.1 písm. a) oznámenia o začatí konania predpokladalo využitie metódy výberu vzorky podľa článku 17 základného nariadenia.

14 V dňoch 25. a 26. júla 2005 sa žalobkyne spojili s Komisiou a poskytli jej informácie požadované v bode 5.1 písm. a) bode i) a v bode 5.1 písm. e) oznámenia o začatí konania na účely priznania štatútu STH, alebo, ak by im nebol priznaný tento štatút, aby sa im priznalo individuálne zaobchádzanie (ďalej len „IZ“).

15 Dňa 23. marca 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 553/2006 o uložení predbežného antidumpingového cla na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 98, s. 3, ďalej len „predbežné nariadenie“).

16 Podľa odôvodnenia č. 9 predbežného nariadenia prebiehalo prešetrovanie dumpingu a ujmy od 1. apríla 2004 do 31. marca 2005 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Skúmanie okolností, ktoré sú relevantné pre ohodnotenie ujmy, sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2001 do 31. marca 2005 (ďalej len „zohľadňované obdobie“).

17 So zreteľom na potrebu stanoviť normálnu hodnotu pre výrobky čínskych a vietnamských vyvážajúcich výrobcov, ktorým by STH nemusel byť udelený, sa na účely stanovenia normálnej hodnoty na základe údajov z analogickej krajiny, v tomto prípade Brazílskej federatívnej republiky, uskutočnila overovacia návšteva v priestoroch troch brazílskych spoločností (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

18 Pokiaľ ide o dotknutý výrobok, z odôvodnení č. 10, 11, 40 a 41 predbežného nariadenia vyplýva, že zahrnuje najmä sandále, čižmy, vychádzkovú obuv a mestskú obuv, pričom vždy ide o obuv so zvrškom z usne alebo kompozitnej usne. Z odôvodnení č. 12 až 31 predbežného nariadenia navyše vyplýva, že Komisia vylúčila z definície dotknutého výrobku atletickú obuv vyrábanú špeciálnou technológiou (Special Technology Athletic Footwear, ďalej len „STAF“), zahrnula do nej však detskú obuv. Podľa odôvodnenia č. 38 predbežného nariadenia, všetka obuv so zvrškom z usne, aj keď

zahrnuje široký rozsah štýlov a druhov, má rovnaké základné vlastnosti, ich použitie je rovnaké a vnímanie zákazníkmi zostáva v zásade rovnaké. Preto si podľa odôvodnenia č. 39 tohto nariadenia všetky tieto druhy a štýly obuvi priamo konkurujú a sú vo veľkej miere zameniteľné.

19 Komisia teda dospela v odôvodnení č. 52 predbežného nariadenia k záveru, že všetky druhy obuvi so zvrškom z usne alebo kompozitnej kože vyrobené a predávané v príslušných krajinách a v Brazílii a druhy obuvi vyrábanej a predávanej výrobným odvetvím Spoločenstva na trhu Spoločenstva sú podobné s druhmi obuvi vyvážanými z príslušných krajín do Spoločenstva.

20 V rámci stanovovania dumpingu Komisia použila metódu výberu vzorky. Podľa odôvodnenia č. 55 predbežného nariadenia spomedzi čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí sa prihlásili na účely svojho zaradenia do vzorky, 154 vyvážalo do Spoločenstva v priebehu obdobia prešetrovania. Podľa toho istého odôvodnenia sa tieto spoločnosti najskôr považovali za spolupracujúce spoločnosti a boli zohľadnené na účely vytvorenia vzorky.

21 Z odôvodnenia č. 57 predbežného nariadenia vyplýva, že Komisia nakoniec vybrala vzorku trinástich čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí predstavovali viac ako 20 % objemu čínskeho vývozu do Spoločenstva. Podľa odôvodnenia č. 59 tohto nariadenia kritériá zohľadňované na účely daného výberu boli po prvé význam vyvážajúceho výrobcu, pokiaľ ide o predaj na vývoz do Spoločenstva, a po druhé jeho význam, pokiaľ ide o vnútroštátny predaj. Pokiaľ ide o toto druhé kritérium, Komisia v odôvodnení č. 60 predbežného nariadenia uviedla, že údaje týkajúce sa vnútroštátneho predaja zvyšovali reprezentatívnosť vzoriek, lebo poskytovali informácie o cenách a nákladoch súvisiacich s výrobou a predajom dotknutého výrobku na vnútorných trhoch. Podľa odôvodnenia č. 61 predbežného nariadenia čínske spoločnosti vybraté do vzorky predstavovali 25 % objemov vyvážaných do Spoločenstva a 42 % predaja uskutočneného na vnútornom trhu výrobcami spolupracujúcimi na prešetrovaní. Podľa tohto istého odôvodnenia sa vylúčením obuvi STAF z definície dotknutého výrobku reprezentatívnosť vzoriek významne neovplyvnila.

22 Podľa odôvodnenia č. 62 predbežného nariadenia vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli vybratí do vzorky, boli informovaní, že antidumpingové clo, ktoré sa ich bude týkať, sa vypočíta podľa ustanovení článku 9 ods. 6 základného nariadenia. Čo sa týka žiadostí predložených týmito vyvážajúcimi výrobcami týkajúcimi sa výpočtu individuálneho dumpingového rozpätia podľa článku 9 ods. 6 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia, Komisia sa v odôvodnení č. 64 predbežného nariadenia domnievala, že ich individuálne preskúmanie by neoprávnene sťažovalo jej úlohu a bránilo by včasnému ukončeniu prešetrovania. Za týchto podmienok bolo dumpingové rozpätie týchto výrobcov stanovené určením váženého priemeru dumpingových rozpätí spoločností, ktoré boli súčasťou vzorky (odôvodnenia č. 135 a 143 predbežného nariadenia).

23 Jedna z trinástich spoločností, ktoré pôvodne chceli byť zaradené do vzorky, neodpovedala na antidumpingový dotazník, ktorý jej zaslala Komisia (odôvodnenie č. 63 predbežného nariadenia).

24 Pokiaľ ide o definíciu pojmu výrobné odvetvie Spoločenstva, Komisia v odôvodnení č. 150 predbežného nariadenia uviedla, že sťažovatelia predstavovali 42 % celkovej výroby Spoločenstva príslušného výrobku. Podľa odôvodnení č. 65 a 151 predbežného nariadenia Komisia vybrala vzorku desiatich spoločností Spoločenstva s ohľadom na objem výroby a ich zemepisnú polohu. Výrobcovia vybraní do vzorky predstavovali 10 % výroby sťažujúcich. Vzhľadom na to bolo uvedené, že 814 výrobcovia Spoločenstva, v ktorých mene bola podaná sťažnosť, sa označujú ako „výrobné odvetvie Spoločenstva“ v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia (odôvodnenie č. 152 predbežného nariadenia).

25 Pokiaľ ide o totožnosť výrobcov Spoločenstva vybraných do vzorke, Komisia uviedla, že niektorí mali zákazníkov v Spoločenstve, ktorí získavali svoje výrobky aj z Číny a Vietnamu, čím mali priamy prospech z tohto dovozu. Títo výrobcovia sa preto nachádzali v „citlivej pozícii“, pretože niektorí z ich klientov im mohli vytýkať to, že podali alebo podporili sťažnosť voči údajnému dumpingu spôsobujúcemu ujmu. Títo výrobcovia sa teda domnievali, že by riskovali „odvetné opatrenia“ zo strany niektorých svojich

klientov, ktoré by mohli viesť až k ukončeniu ich obchodných vzťahov. Komisia teda vyhovela žiadosti o dôverné zaobchádzanie spoločností vybraných do vzorky, pokiaľ ide o odhalenie ich mena (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

26 Pokiaľ ide o úroveň, akú musia predbežné antidumpingové opatrenia dosiahnuť, aby sa odstránila ujma, Komisia spresnila v odôvodnení č. 284 predbežného nariadenia, že pre výrobné odvetvie Spoločenstva možno počas neprítomnosti dumpingu spôsobujúceho ujmu očakávať ziskové rozpätie 2 % z obratu. Podľa tohto istého odôvodnenia uvedené ziskové rozpätie zodpovedá najvyššej úrovni zisku dosiahnutého výrobným odvetvím Spoločenstva počas zohľadňovaného obdobia, čiže v roku 2002, keď boli trhové podiely príslušných krajín pomerne nízke v porovnaní s ich úrovňou zistenou počas obdobia prešetrovania.

27 Listami zo 7. a 12. apríla 2006 Komisia podľa článku 14 ods. 2 a článku 20 ods. 1 základného nariadenia zaslala každej zo žalobkýň kópiu predbežného nariadenia a dokument obsahujúci informácie o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých boli stanovené predbežné antidumpingové clá (ďalej len „predbežný informačný dokument“). Komisia vyzvala žalobkyne, aby jej do 8. mája 2006 zaslali svoje prípadné vyjadrenia k týmto dokumentom.

28 Listami z 8. mája 2006 predložili dve žalobkyne Brosmann Footwear (HK) (ďalej len „Brosmann“) a spoločnosť Lung Pao Footwear (Guangzhou) (ďalej len „Lung Pao“) Komisii svoje vyjadrenia k predbežnému nariadeniu a predbežnému informačnému dokumentu.

29 Dňa 2. júna 2006 sa v sídle Komisie uskutočnilo stretnutie medzi Lung Pao a Komisiou.

30 Faxom z 8. júla 2006 Komisia podľa článku 20 ods. 2 až 4 základného nariadenia zaslala žalobkyniam konečný informačný dokument o podstatných skutočnostiach a úvahách, na ktorých sa zakladá návrh na stanovenie konečných antidumpingových ciel. Komisia vyzvala žalobkyne, aby jej do 17. júla 2006 zaslali svoje vyjadrenia ku konečnému informačnému dokumentu.

31 Listom z 28. júla 2006 Komisia doručila žalobkyniam dodatkový konečný informačný dokument.

32 Listami zo 17. júla a 2. augusta 2006 tri žalobkyne Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan), Lung Pao, ako aj Novi Footwear (Far East) Pte Ltd zaslali Komisii svoje vyjadrenia ku konečnému informačnému dokumentu a dodatkovému konečnému informačnému dokumentu. Listom zo 7. augusta 2006 ďalšia žalobkyňa Risen Footwear (HK) Co. zaslala Komisii svoje vyjadrenia k dodatkovému konečnému informačnému dokumentu.

33 Dňa 5. októbra 2006 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 1472/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname (Ú. v. EÚ L 275, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Na základe napadnutého nariadenia Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi so zvrškom z usne alebo kompozitnej usne, s výnimkou športovej obuvi, STAF, papúč a ostatnej bytovej obuvi, a obuvi s ochrannou špičkou s pôvodom v Číne, ktorá spadá pod viacero kódových označení kombinovanej nomenklatúry (článok 1 napadnutého nariadenia). Sadzba konečného antidumpingového cla vzťahujúca sa na čistú cenu výrobkov topánok pochádzajúcich z výroby žalobkýň na hranici Spoločenstva pred uložením cla je 16,5 %. Podľa článku 3 napadnutého nariadenia sa toto nariadenie uplatňovalo počas obdobia dvoch rokov.

34 Pokiaľ ide o dotknutý výrobok, Rada potvrdila úvahy Komisie (pozri bod 18 vyššie), podľa ktorých mala byť STAF vylúčená z tejto definície, pričom táto definícia sa mala vzťahovať na detskú obuv (odôvodnenia č. 19 a 25 napadnutého nariadenia). Rada však zamietla žiadosti smerujúce k vylúčeniu z definície dotknutého výrobku šiestich druhov obuvi, ktoré sa vyrábajú patentovanou technológiou. Vo vzťahu k tejto kategórii obuvi Rada uviedla, že patentovaná technológia sama osebe nepredstavuje podstatnú zmenu vlastností obuvi určenej na bežné použitie. Táto obuv si totiž stále konkuruje s výrobou dotknutého výrobku v Spoločenstve. (odôvodnenie č. 37 napadnutého nariadenia).

35 Pokiaľ ide o reprezentatívnosť vzorky čínskych výrobcov, Rada v odôvodnení č. 44 napadnutého nariadenia zdôraznila, že podniky, ktoré boli zahrnuté do vzorky, predstavovali viac ako 12 % vývozu do Spoločenstva od výrobcov, ktorí spolupracovali počas prešetrovania. Keďže článok 17 základného nariadenia nestanovoval prahovú hodnotu vzťahujúcu sa na stupeň reprezentatívnosti, vytvorená vzorka bola v zmysle tohto ustanovenia reprezentatívna.

36 Rada tiež spresnila v odôvodnení č. 46 napadnutého nariadenia, že cieľom uplatnenej metódy bolo zabezpečiť čo najväčšiu reprezentatívnosť vzoriek a zahrnúť do najväčšieho možného reprezentatívneho objemu vývozu, ktorý sa dal primerane prešetriť, aj niektoré spoločnosti s reprezentatívnym domácim predajom.

37 Pokiaľ ide o vzorku výrobcov Spoločenstva, Rada zamietla v odôvodneniach č. 53 až 59 napadnutého nariadenia všetky výhrady spochybňujúce jej reprezentatívnosť, a teda potvrdila posúdenia, ktoré Komisia uviedla v predbežnom nariadení (pozri bod 24 vyššie).

38 Pokiaľ ide o otázky súvisiace so žiadosťami viacerých spoločností o priznanie STH, ku ktorým sa Komisia nevyjadrila, Rada sa im venovala v odôvodneniach č. 60 až 65 napadnutého nariadenia.

39 Podľa týchto odôvodnení skutočnosť, že Komisia individuálne neodpovedala na každú žiadosť, ktorá jej bola v tomto ohľade predložená, nie je porušením základného nariadenia. Právne naopak, je v súlade s článkom 17 tohto nariadenia. Metóda výberu vzorky upravená daným článkom sa uplatní aj v prípade, keď vysoký počet dotknutých spoločností žiada o priznanie buď STH, alebo IZ. V prejednávanej veci výnimočne vysoký počet žiadostí predložených dotknutými spoločnosťami nedal správnemu orgánu inú možnosť, ako skúmať výlučne len tie žiadosti, ktoré pochádzali od spoločností zo vzorky, aby zosúladil požiadavky vyplývajúce z čo najindividuálnejšej možnej analýzy spisu a dodržal pritom záväzné lehoty. Z toho vyplynula nevyhnutnosť uplatniť na všetky spoločnosti, ktoré neboli vybraté do vzorky, vážené priemerné dumpingové rozpätie, ktoré bolo vypočítané pre podniky zo vzorky. Z toho vyplýva, že výhrady formulované v priebehu správneho konania, podľa ktorých výpočet dumpingu nie je reprezentatívny, sa taktiež musia zamietnuť.

40 Tieto úvahy platia aj v prípade žiadostí o priznanie IZ.

41 Pokiaľ ide o definíciu výrobného odvetvia Spoločenstva, Rada v odôvodnení č. 157 napadnutého nariadenia zdôraznila, že u žiadneho zo sťažovateľov sa nezistilo, že by na prešetrovaní nespolupracoval. Úplné dotazníky týkajúce sa ujmy boli zaslané len výrobcom Spoločenstva, ktorí boli navrhovateľmi zaradenými do vzorky, čo vyplýva zo samotnej povahy vzorky (odôvodnenie č. 158 napadnutého nariadenia).

42 Pokiaľ ide o úroveň, akú musia predbežné antidumpingové opatrenia dosiahnuť na odstránenie ujmy, Rada sa v odôvodnení č. 292 napadnutého nariadenia odvolala na dôkazy predložené výrobným odvetvím Spoločenstva po zavedení predbežných ciel, z ktorých vyplývalo, že ziskové rozpätie 2 % stanovené predbežným nariadením

(pozri bod 26 vyššie) musí byť prehodnotené. Na základe toho Rada zvýšila uvedené ziskové rozpätie na 6 % z obratu výrobného odvetvia Spoločenstva, pričom spresnila, že toto odvetvie dosiahlo také ziskové rozpätie v oblasti obuvi, ktorá nebola predmetom dumpingu spôsobujúceho ujmu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

43 Žalobkyne návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. decembra 2006 predložili túto žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

44 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. marca 2007 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady. Listom z 27. augusta 2007 Komisia informovala Súd prvého stupňa, že sa vzdáva podania vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ale zúčastní sa na pojednávaní.

45 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. apríla 2007 CEC podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady.

46 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. mája 2007 a 30. mája 2008 žalobkyne požiadali, aby niektoré doklady a informácie uvedené v ich vyjadreniach boli odstránené zo spisu predloženého CEC podľa článku 116 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Na tieto účely predložili nedôvernú verziu predmetných dokumentov.

47 Uznesením z 2. augusta 2007 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa prijal návrhy na vstup Komisie a CEC ako vedľajších účastníkov konania.

48 CEC listom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. augusta 2007 vyhlásila, že nemá výhrady k žiadosti žalobkýň o dôverné zaobchádzanie.

49 CEC podala svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka 19. septembra 2007.

50 Po zmene zloženia komôr Súdu prvého stupňa bol sudca spravodajca pridelený do ôsmej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená.

51 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o začatí ústnej časti konania.

52 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 11. februára 2009.

53 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clo na nimi vyvážanú obuv,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

54 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

55 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd žalobu zamietol.

56 CEC navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania spojených s vedľajším účastníctvom.

Právny stav

57 Na podporu svojich návrhov žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov založených na:

— porušení článku 2 ods. 7 písm. b) a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery,

— porušení článku 2 ods. 7 písm. c) a článku 18 základného nariadenia, ako aj porušení práva na obhajobu,

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 1 ods. 4 a článkov 2 a 3 základného nariadenia,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 17 základného nariadenia a článku 253 ES,

— zjavne nesprávnom posúdení, ako aj porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia a článku 253 ES,

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia,

— zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 9 ods. 4 základného nariadenia.

58 Keďže prvé dva žalobné dôvody sa vzťahujú na pochybenia, ktorých sa údajne dopustila Komisia, keď odmietla priznať STH alebo IZ žalobkyniam bez toho, aby preskúmala ich žiadosti o STH/IZ, treba ich preskúmať spoločne.

O prvých dvoch dôvodoch založených na porušení článku 2 ods. 7 písm. b) a c), článku 9 ods. 5 a článku 18 základného nariadenia, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania, ochrany legitímnej dôvery a práva na obhajobu

Tvrdenia účastníkov konania

59 V rámci svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Komisia a Rada tým, že preskúmali len žiadosti o STH/IZ pochádzajúce od vyvážajúcich výrobcov, ktorí boli súčasťou vzorky, porušili článok 2 ods. 7 a článok 9 ods. 5 základného nariadenia.

60 Z článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia totiž údajne vyplýva, že pri dovoze z Číny inštitúcie určia normálnu hodnotu v súlade s odsekmi 1 až 6 tohto ustanovenia pod podmienkou, že dotknutí výrobcovia podajú svoje žiadosti „v stanovenej

forme“. Podľa článku 9 ods. 5 druhého odseku základného nariadenia, v prípade, že STH nebude priznané, normálna hodnota sa porovná s uplatňovanými vývoznými cenami dotknutého vývozcu (IZ), pod podmienkou, že tento vývozca podá náležite zdokumentovanú žiadosť, z ktorej bude vyplývať, že sú splnené podmienky uvedené v tomto ustanovení.

61 Ako to potvrdzuje samotné znenie článku 2 ods. 7 písm. b) a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, tieto ustanovenia sa uplatnia len na individuálnom základe, keďže pre ich uplatnenie je potrebné zvážiť vlastnosti, ktoré sú charakteristické pre každého dotknutého vývozcu.

62 Ustanovenia týkajúce sa výberu vzorky sa podľa žalobkýň vzťahujú na veľmi malý počet aspektov týkajúcich sa stanovenia dumpingových rozpätí v súlade s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia alebo stanovenia ujmy, a netýkajú sa hospodárskych podmienok, v ktorých pôsobia jednotlivé spoločnosti, čo sú aspekty, ktoré nemôžu byť predmetom výberu vzorky. Článok 2 ods. 7 písm. b) a článok 9 ods. 5 základného nariadenia by stratili význam, pokiaľ by inštitúcie boli prostredníctvom odvolania sa na metódu výberu vzorky oslobodené od povinností vyplývajúcich z týchto ustanovení, ktoré majú navyše kogentný charakter a neponechávajú žiadnu mieru voľnej úvahy. Relevantnou otázkou teda nie je to, či inštitúcie správne uplatnili článok 17 základného nariadenia na stanovenie dumpingového rozpätia, ale či sú oprávnené odvolávať sa na toto ustanovenie, aby mohli neprihliadnuť na žiadosti o STH/IZ podané subjektmi nevybratými do vzorky, a teda priznať rovnaké zaobchádzanie spoločnostiam, ktorých žiadosti muselo byť vyhovené, a tým, ktorých žiadosti nemuselo.

63 Preto by v prípade výberu vzorky mali inštitúcie uplatniť na spoločnosti, ktoré síce neboli vybraté do vzorky, ale ich žiadosti o STH/IZ boli prijaté, priemerné vážené dumpingové rozpätie stanovené pre spoločnosti zo vzorky, ktorým bol priznaný STH alebo prípadne IZ. Judikatúru Všeobecného súdu treba údajne vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby STH alebo IZ bolo automaticky zamietnuté spoločnostiam, ktoré si ho zaslúžia.

64 Navyše skoršia prax inštitúcii v ďalších dvoch veciach podľa žalobkýň potvrdzuje, že každá žiadosť o STH/IZ má byť preskúmaná samostatne. Inštitúcie sa navyše nemôžu odvolávať na správne obmedzenia, aby tak odôvodnili porušenie svojej povinnosti preskúmať každú žiadosť o STH/IZ, keďže na vykonanie takého preskúmania by stačilo aj veľmi malé množstvo ďalších úradníkov.

65 Okrem toho prístup inštitúcií by podľa žalobkýň mohol znamenať porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, keďže na jednej strane vyhradzuje rovnaké zaobchádzanie so spoločnosťami, ktoré spolupracovali, predložili dôkazy potrebné na ich vybratie do vzorky, požiadali o priznanie STH/IZ a „zaslúžia" si priznanie STH alebo IZ, a na druhej strane tými, ktoré nepredložili tieto informácie alebo nepodali také žiadosti či „nezaslúžia" si STH alebo IZ. Ani článok 17 ods. 3 základného nariadenia, ktorý sa týka len výpočtu dumpingového rozpätia, a nie preskúmania žiadostí STH/IZ, ako ani obmedzenia správnej povahy nemôžu objektívne odôvodniť takéto nerovné zaobchádzanie. V uvedenom prípade malo byť všetkým výrobcom nezahrnutým do vzorky, ktorí by si však „zaslúžili" priznanie STH, uložené rovnaké dumpingové rozpätie ako spoločnosti Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (9,7 %), jedinej spoločnosti zo vzorky, ktorej bolo STH priznané.

66 Nepreskúmanie žiadostí o priznanie STH/IZ tiež údajne predstavuje porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, keďže skoršia prax inštitúcií, ako aj výzva určená vývozcom prostredníctvom oznámenia o začatí konania, aby predložili svoje žiadosti o priznanie STH/IZ v určitej lehote, spôsobili vznik legitímnych očakávaní na strane žalobkýň, že inštitúcie budú vykonávať samostatné preskúmanie žiadostí, aby napokon priznali jednotlivým subjektom náležité dumpingové rozpätie, v súlade s tým, čo bolo uvedené v bode vyššie. Vykladať oznámenie o začatí iným spôsobom by viedlo k súhlasu s tým, že Komisia mohla žiadať od všetkých vývozcov, aby vynaložili svoje prostriedky na predloženie informácií podporujúcich ich žiadosti o priznanie STH/IZ pred vytvorením vzorky, a to bez toho, aby mala záujem ich preskúmať. Okrem toho, text oznámenia o začatí je údajne zhodný s textom uverejneným v rámci ďalších dvoch konaní, v ktorých Komisia tiež preskúmala žiadosti o STH/IZ predložené subjektmi, ktoré neboli súčasťou vzorky.

67 V rámci svojho druhého žalobného dôvodu sa žalobkyne najskôr odvolávajú na článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, podľa ktorého má byť určenie, či výrobca spĺňa kritériá nevyhnutné na priznanie STH prijaté do troch mesiacov od začatia prešetrovania. Ide teda o záväznú procesnú lehotu, ktorú musí Komisia dodržať. Komisia však neprijatím takého rozhodnutia v danej lehote porušila vyššie uvedené ustanovenie.

68 Okrem toho žalobkyne uvádzajú porušenie článku 18 ods. 3 a 4 základného nariadenia, podľa ktorého inštitúcie nemôžu nezohľadniť informácie predložené dotknutými osobami, hoci by aj tieto informácie neboli úplne najpresnejšie, informujú tieto osoby o dôvodoch a dajú im príležitosť, aby poskytli ďalšie vysvetlenia. Z týchto ustanovení, ktoré sa uplatnia vtedy, keď má Komisia rozhodnúť o žiadostiach o priznanie STH/IZ, vyplýva, že táto inštitúcia bola povinná informovať žalobkyne a svoje rozhodnutie odôvodniť. Komisia však odpovedala na pripomienky žalobkýň až v konečnom informačnom dokumente, pričom poukázala na osobitne vysoký počet predložených žiadostí o priznanie STH/IZ. Vzhľadom na to, že Komisia vedela o množstve žiadostí o STH/IZ už pred koncom júla 2005, nič jej nebránilo v tom, aby informovala žalobkyne hneď po uplynutí lehoty troch mesiacov stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia alebo najneskôr prostredníctvom predbežného nariadenia o tom, že ich žiadosti nebudú preskúmané. Inštitúcie však zamietli informácie poskytnuté žalobkyňami, pričom neuviedli odôvodnenie, a teda porušili článok 18 ods. 3 a 4 základného nariadenia.

69 Okrem toho, hoci je pravda, že oznámenie o začatí konania informuje subjekty, ktoré chcú získať individuálne dumpingové rozpätie podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, pričom nie je isté, či žiadosti bude vyhovené, nič to však nemení na skutočnosti, že toto oznámenie nestanovovalo, že by si Komisia vyhradila právo neodpovedať na žiadosti o priznanie STH/IZ v rozpore s prechádzajúcou praxou.

70 Komisia údajne porušila právo na obhajobu žalobkýň tým, že neuviedla v predbežnom informačnom dokumente, že ich žiadosti o STH/IZ nebudú preskúmané, hoci vývozcom, ktorí boli súčasťou vzorky, boli doručené oznámenia týkajúce sa ich žiadostí. Žalobkyniam však nebola doručená odpoveď prostredníctvom konečného informačného dokumentu.

71 Rada podporovaná Komisiou a CEC spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

72 Po prvé treba zdôrazniť, že podľa znenia článku 17 ods. 1 a 3 základného nariadenia je použitie výberu vzorky ako metódy umožňujúcej zvládnuť značné množstvo sťažovateľov, vývozcov, dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií obmedzením prešetrovania. Taký prístup potvrdzuje aj článok 9 ods. 6 základného nariadenia, podľa ktorého výrobcovia, ktorí nie sú súčasťou vzorky, nie sú zahrnutí do prešetrovania.

73 Základné nariadenie však stanovuje, že ak sa uplatní takéto obmedzenie, inštitúcie musia splniť dve povinnosti. Najskôr musí byť vzorka reprezentatívna v zmysle článku 17 ods. 1 a 2 základného nariadenia. Následne článok 9 ods. 6 základného nariadenia stanovuje, že dumpingové rozpätie stanovené pre výrobcov, ktorí nie sú súčasťou vzorky, nesmie presahovať vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené pre subjekty, ktoré sú súčasťou vzorky.

74 Po druhé toto posledné ustanovenie v spojení s článkom 17 ods. 3 základného nariadenia, na ktorý odkazuje, dáva každému výrobcovi, ktorý nie je súčasťou vzorky,

možnosť žiadať o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia pod podmienkou, že predloží všetky nevyhnutné informácie v lehotách stanovených na tento účel a že táto operácia nenáležite nesťaží úlohu Komisie, ani nezabráni včasnému skončeniu prešetrovania.

75 Po tretie článok 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia stanovuje, že normálna hodnota sa určí v súlade s odsekmi 1 až 6 tohto ustanovenia, ak sa na základe tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, preukáže, že podmienky uvedené v tomto odseku písm. c) sú splnené.

76 Ako uvádza Rada, výrobcovia, ktorí nie sú súčasťou vzorky, nemôžu žiadať o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia, ktoré predpokladá prijatie žiadosti o STH/IZ, pokiaľ ide o krajiny dotknuté článkom 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, alebo na základe článku 17 ods. 3 tohto nariadenia. Toto posledné ustanovenie však dáva Komisii právomoc posúdiť, či vzhľadom na počet žiadostí o STH/IZ ich preskúmanie nenáležite sťažuje jej úlohu a bráni včasnému skončeniu prešetrovania.

77 Z predchádzajúcich úvah najskôr vyplýva, že v prípade uplatnenia techniky výberu vzorky základné nariadenie nepriznáva subjektom, ktoré nie sú súčasťou vzorky, bezpodmienečné právo na prospech z výpočtu individuálneho dumpingového rozpätia. Prijatie takejto žiadosti totiž závisí od rozhodnutia Komisie týkajúceho sa uplatnenia článku 17 ods. 3 základného nariadenia.

78 Priznanie STH alebo IZ slúži podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia len na stanovenie metódy výpočtu normálnej hodnoty na účely výpočtu individuálnych dumpingových rozpätí, pričom Komisia nie je povinná skúmať žiadosti o STH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, pokiaľ v rámci uplatnenia

článku 17 ods. 3 základného nariadenia dospeje k záveru, že výpočet takýchto rozpätí by nenáležite sťažil jej úlohu a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania.

79 Nakoniec v prejednávanej veci nie je sporné, že výpočet individuálnych dumpingových rozpätí pre všetky subjekty, ktoré neboli súčasťou vzorky a podali žiadosti v tomto zmysle, by nenáležite sťažil úlohu inštitúcií a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania.

80 Z tohto dôvodu sa musí zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia ukladá Komisii povinnosť skúmať žiadosti o STH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, aj v prípade, keď sa na ne neuplatňuje individuálne dumpingové rozpätie. V tomto ohľade treba ďalej uviesť, že judikatúra uvádzaná žalobkyňami, podľa ktorej Komisia rozhodne o priznaní STH alebo IZ na základe preskúmania každej žiadosti, ktorá jej bola predložená, neznamená, že by táto inštitúcia mala povinnosť skúmať každú žiadosť aj v prípade, že nezamýšľa vypočítavať individuálne dumpingové rozpätia v súlade s článkom 17 ods. 3 základného nariadenia.

81 To platí aj pre tvrdenie žalobkýň založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania medzi spoločnosťami, ktoré sú súčasťou vzorky, a tými, ktoré netvoria jej súčasť (pozri bod 65 vyššie). Tieto dve kategórie spoločností sa totiž nachádzajú v rôznych situáciách, pretože pre prvú kategóriu spoločností Komisia musí nevyhnutne vypočítavať individuálne dumpingové rozpätie, čo predpokladá preskúmanie a akceptáciu žiadosti o STH/IZ, kým v prípade druhej kategórie spoločností nie je povinná stanoviť individuálne rozpätie. Z tohto dôvodu si dodržanie zásady zákazu diskriminácie, ktorá zakazuje na jednej strane posudzovať rovnaké prípady rozdielne a na druhej strane rozdielne prípady rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené, nevyžaduje, aby sa s týmito dvoma kategóriami spoločností zaobchádzalo rovnako.

82 Čo sa týka tvrdenia založeného na porušení zásady rovnosti zaobchádzania so spoločnosťami, ktoré nie sú súčasťou vzorky, nemožno sa domnievať, na rozdiel od toho,

čo v prejednávanej veci tvrdia žalobkyne, že táto zásada Komisii ukladá, aby sa vyjadrila k všetkým žiadostiam o STH/IZ, ktoré jej boli predložené, a teda aby sa na výrobcov alebo vývozcov, ktorí síce nie sú súčasťou vzorky, ale ktorým by sa STH alebo IZ priznali, mohlo uplatniť priemerné dumpingové rozpätie tých spoločností zo vzorky, ktorým boli STH a IZ priznané.

83 Ako totiž bolo uvedené v bodoch 76 až 80 vyššie, za predpokladu, že je počet žiadostí o STH/IZ taký veľký, že ich preskúmanie by bránilo inštitúciám skončiť prešetrovanie včas, inštitúcie nie sú podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia povinné vyjadriť sa ku všetkým žiadostiam, a to dokonca ani len na účely toho, aby v rámci spoločností neuvedených vo vzorke rozlíšili medzi tými, ktorým by sa mohli priznať STH alebo IZ, a tými, ktorým by sa priznať nemohli, s cieľom uplatniť na ne priemerné dumpingové rozpätie spoločností zo vzorky, ktorým sa STH alebo IZ priznali bez toho, aby bolo potrebné vypočítavať individuálne dumpingové rozpätie.

84 V prejednávanej veci bolo Komisii predložených 141 žiadostí o STH/IZ pochádzajúcich od čínskych vyvážajúcich výrobcov, takže aj za predpokladu, že by bolo možné ich preskúmať výlučne na základe predložených dokumentov, bez potreby overiť tieto údaje prostredníctvom overovacích návštev v priestoroch dotknutých výrobcov a vývozcov, Komisia sa správne domnievala, že počet žiadostí je zjavne príliš veľký na to, aby sa preskúmali bez ohrozenia včasného skončenia prešetrovania.

85 Preto sa treba domnievať, že vzhľadom na príliš veľký počet žiadostí o STH/IZ, ktoré boli v tejto veci predložené, Komisia neprekročila mieru voľnej úvahy, ktorú jej stanovuje článok 17 ods. 3 základného nariadenia, keď nerozhodla o všetkých žiadostiach o STH/IZ, ktoré jej boli predložené spoločnosťami nezahrnutými do vzorky; rozdielne zaobchádzanie, na ktoré sa žalobkyne odvolávajú, vyplýva zo samotnej metódy výberu vzorky podľa článku 17 základného nariadenia.

86 Hoci Komisia mala právo konať spôsobom opísaným žalobkyňami v bode 63 vyššie, ani základné nariadenie, ani zásada rovnosti zaobchádzania ju nenútili takto postupovať.

87 Rovnaké zásady sa uplatnia s ohľadom na preskúmanie žiadostí o IZ pochádzajúcich od spoločností, ktoré nie sú súčasťou vzorky.

88 Pokiaľ ide o údajné porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, z ustálenej judikatúry vyplýva, že táto zásada sa vzťahuje na každú osobu podliehajúcu súdnej právomoci, v ktorej vedomí inštitúcia Spoločenstva vytvorila odôvodnené očakávania. Okrem toho nikto nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ mu správny orgán neposkytol konkrétne záruky (rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 147).

89 Z bodu 5.1 písm. a) bodu i) štvrtej zarážky oznámenia o začatí konania a najmä z poznámky pod čiarou č. 1 v tomto bode vyplýva, že Komisia informovala dotknuté subjekty o možnosti, že využije techniku výberu vzorky podľa článku 17 základného nariadenia, a že v tom prípade môžu spoločnosti, ktoré nie sú súčasťou vzorky, požiadať o výpočet individuálneho rozpätia v súlade s článkom 17 ods. 3 základného nariadenia. Táto informácia bola zopakovaná v bode 5.1 písm. b) oznámenia o začatí konania. Skutočnosť, že dotknuté subjekty boli vyzvané na podanie žiadosti o STH/IZ však nie je bezpodmienečnou konkrétnou zárukou, ktorá by potvrdzovala, že táto žiadosť bude preskúmaná.

90 V tomto rámci sa musí tiež pripustiť, že nereagovanie zo strany Komisie počas dlhého časového obdobia nemôže byť zárukou, na ktorej by sa mohla zakladať legitímna dôvera žalobkýň. Toto nereagovanie totiž nemá vplyv na zmysel jasných slov použitých v oznámení o začatí konania.

91 Čo sa týka výhrady založenej na porušení praxe, ktorú inštitúcie uplatňovali v rámci predchádzajúcich prešetrovaní, treba pripomenúť, že Komisia neprekročila mieru voľnej úvahy, ktorú jej priznáva článok 17 ods. 3 základného nariadenia, keď sa domnievala, že preskúmanie všetkých žiadostí o STH/IZ pochádzajúcich od čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí nie sú súčasťou vzorky, by jej bránilo v ukončení prešetrovania v lehotách stanovených základným nariadením. (pozri bod 84 vyššie) Podľa ustálenej judikatúry však v prípade, keď inštitúcie disponujú mierou voľnej úvahy pri výbere prostriedkov nevyhnutných na dosiahnutie svojej politiky, hospodárske subjekty nemôžu mať odôvodnene legitímnu dôveru v zachovanie pôvodne vybratého prostriedku, ktorý môžu inštitúcie pri výkone svojich právomocí zmeniť (rozsudky Súdneho dvora zo 7. mája 1987, Nippon Seiko/Rada, 258/84, Zb. s. 1923, bod 34, a z 10. marca 1992, Canon/Rada, C-171/87, Zb. s. I-1237, bod 41).

92 Keďže sa Komisia vzhľadom na vyššie uvedené nedopustila nesprávneho posúdenia, keď nepreskúmala žiadosti žalobkýň o STH/IZ, tieto sa nemôžu odvolávať na prekročenie lehoty troch mesiacov stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia (pozri body 3 a 67 vyššie), lebo táto lehota sa týka prípadov, v ktorých je Komisia povinná uvedené žiadosti preskúmať.

93 Čo sa týka tvrdenia založeného na porušení článku 18 ods. 3 a 4 základného nariadenia, treba konštatovať, v súlade s tým, čo tvrdí Rada, že toto ustanovenie nezaväzuje inštitúcie preskúmať žiadosti o STH/IZ spoločností, ktoré nie sú súčasťou vzorky. Keďže v súlade s vyššie uvedenými úvahami mohla Komisia nepreskúmať, a teda nerozhodnúť o žiadostiach o STH/IZ podaných výrobcami, ktorí neboli súčasťou vzorky, článok 18 základného nariadenia nie je možné vykladať tak, ako navrhujú žalobkyne.

94 Napokon, čo sa týka údajného porušenia práva žalobkýň na obhajobu, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na základe zásady rešpektovania práva na obhajobu podnikom, ktorých sa týka prešetrovanie predchádzajúce prijatiu antidumpingového nariadenia, musí byť v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností,

ako aj k dôkazom uvádzaným Komisiou na podporu jej tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (rozsudky Súdneho dvora z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 17, a z 3. októbra 2000, Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, Zb. s. I-8147, bod 99; rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. novembra 1998, Champion Stationery a i./Rada, T-147/97, Zb. s. II-4137, bod 55, a z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 132).

95 V prejednávanej veci je potrebné zdôrazniť, ako vyplýva z odôvodnení č. 62, 64, 135 a 143 predbežného nariadenia, že Komisia uviedla, že celé antidumpingové clo tykajúce sa výrobcov, ktorí nie sú súčasťou vzorky, sa vypočítalo podľa ustanovení článku 9 ods. 6 základného nariadenia a že dumpingové rozpätie týchto výrobcov sa určilo výpočtom váženého priemeru dumpingových rozpätí spoločností tvoriacich vzorku.

96 Komisia teda v predbežnom nariadení uviedla svoje stanovisko, pokiaľ ide o metódu výpočtu dumpingového rozpätia subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, spočívajúcu v uplatňovaní priemerného dumpingového rozpätia spoločností tvoriacich vzorku. Z tejto metódy vyplýva, že žiadosti o STH/IZ pochádzajúce od týchto subjektov nebudú preskúmané, lebo takéto preskúmanie nie je v rámci predmetného postupu potrebné.

97 Z toho vyplýva, že žalobkyne mali už od štádia oznámenia predbežného nariadenia a predbežného informačného dokumentu možnosť vyjadriť svoje stanovisko k metóde použitej Komisiou pre výpočet ich dumpingového rozpätia, takže ich právo na obhajobu nebolo porušené.

98 Z toho vyplýva, že prvé dva žalobné dôvody sa musia zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia, keďže Komisia nepredložila dôkaz o podpore sťažnosti výrobným odvetvím Spoločenstva

Tvrdenia účastníkov konania

99 Žalobkyne tvrdia, že inštitúcie Spoločenstva nesprávne definovali pojem výrobné odvetvie Spoločenstva, ktoré podporuje sťažnosť, na základe ktorej sa začalo sporné antidumpingové konanie. Správne orgány Spoločenstva kedysi prijali tézu, že len výrobcovia Spoločenstva, ktorí spolupracujú v rámci konania, pričom sa zúčastnia pri výbere vzorky alebo poskytnú relevantné informácie, môžu byť považovaní za podporovateľov sťažnosti.

100 V prejednávanej veci bolo predložených len desať prihlášok na účely zaradenia do vzorky výrobcov Spoločenstva, ktoré boli predložené subjektmi napokon vybranými do vzorky. Z 814 sťažujúcich sa spoločností však len desať predložilo dôležité informácie, a teda môžu byť považované za spoločnosti, ktoré spolupracovali na prešetrovaní. Preto sa na účely definície výrobného odvetvia Spoločenstva majú zohľadniť len tieto spoločnosti. Uvedené spoločnosti však predstavovali len 4,2 % výroby Spoločenstva a prahová hodnota 25 %, ktorá sa vyžaduje podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia, tak nebola dosiahnutá.

101 Informácie, ktoré uviedla Rada vo vyjadrení k žalobe, o metóde posúdenia stupňa podpory sťažnosti výrobným odvetvím Spoločenstva neboli poskytnuté žalobkyniam počas správneho konania. Skutočnosť, že z napadnutého nariadenia nevyplýva spôsob, akým inštitúcie zistili stupeň podpory sťažnosti výrobným odvetvím Spoločenstva, predstavuje nedostatok odôvodnenia. Neposkytnutie tejto informácie predstavuje tiež porušenie práva na obhajobu žalobkýň. Okrem toho Komisia získavaním údajov týkajúcich sa podpory sťažnosti výrobným odvetvím Spoločenstva pred začatím prešetrovania, uverejnením oznámenia o jeho začatí, porušila článok 6 ods. 1

a článok 17 základného nariadenia. V každom prípade, aj keby bolo potrebné predpokladať, že prešetrovanie mohlo platne začať pred uverejnením oznámenia o jeho začatí, znamenalo by to, že napadnuté nariadenie bolo prijaté po uplynutí 15-mesačnej lehoty stanovenej v článku 6 ods. 9 základného nariadenia na ukončenie prešetrovania. Žalobkyne napokon poznamenávajú, že Komisia tým, že skúmala, či sťažnosť bola podporovaná výrobným odvetvím hospodárstva pred začatím prešetrovania, náležite neoverila, či výrobcovia Spoločenstva, ktorí ju podporujú, predstavujú 25 % celkovej výroby podobného výrobku v súlade s článkom 5 ods. 4 základného nariadenia. Podporovanie sťažnosti v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia totiž predpokladá, že ten, kto vyhlási, že ju podporuje, si je vedomý povinností, ktoré mu vyplývajú z jeho zahrnutia do vzorky výrobcov Spoločenstva, akými sú odpovedanie na dotazník týkajúci sa ujmy a súhlas s podriadením sa overovacej návšteve. Jednoduché vyhlásenie vykonané pred začatím prešetrovania však nemôže preukazovať podporu sťažnosti v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia.

102 Rada podporovaná Komisiou a CEC spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

103 Z článku 5 ods. 1 a 4 základného nariadenia však vyplýva, že ak nie je v odseku 6 tohto článku stanovené inak, antidumpingové prešetrovanie sa platne začne na základe sťažnosti podanej výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene. Sťažnosť sa považuje za podanú výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene, ak ju podporia výrobcovia Spoločenstva, ktorých celková výroba podobného výrobku predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, čo sťažnosť podporila alebo ju odmietla podporiť. Okrem toho výrobcovia, ktorí sťažnosť výslovne podporujú, musia predstavovať minimálne 25 % celkovej výroby podobného výrobku produkovaného výrobným odvetvím Spoločenstva.

104 Čo sa týka pojmu „podpora“ sťažnosti, treba uviesť, že podľa článku 5 ods. 2 základného nariadenia, sťažnosť musí obsahovať dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou. Sťažnosť musí v tejto súvislosti obsahovať určité informácie, ktoré by mali byť dostupné sťažovateľovi.

105 Podpora sťažnosti, ktorá bola podaná výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene, predstavuje teda pre sťažovateľa alebo sťažovateľov a osoby, v ktorých mene bola podaná, po prvé predloženie dôkazov, ktoré vyžaduje Komisia, aby overila, že sú splnené predpoklady na uloženie antidumpingového cla, a po druhé súhlas s podriadením sa akejkoľvek kontrole vykonávanej Komisiou s cieľom preskúmať, či predložené dôkazy zodpovedajú skutočnosti. S ohľadom na neexistenciu akýkoľvek donucovacích prostriedkov pri šetrení sú totiž odpovede strán na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia, ako aj neskoršie overovania Komisie na mieste podľa článku 16 tohto nariadenia nevyhnutné na priebeh antidumpingového konania (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Rada, T-413/03, Zb. s. II-2243, bod 65).

106 V dôsledku toho Komisia správne neprihliada pri overení toho, či podpora sťažnosti spĺňa prahové hodnoty stanovené v článku 5 ods. 4 základného nariadenia, na výrobcov, ktorí nemôžu poskytnúť dôkazy na podporu sťažnosti podanej týmito výrobcami alebo v ich mene, alebo ktorí neumožnia overenie dôvodnosti takej sťažnosti. Pokiaľ teda výrobca Spoločenstva vyhlási, že nesúhlasí s overovaním údajov, ktoré poskytol na podporu sťažnosti, ktorá bola ním alebo v jeho mene podaná, bude jednak považovaný za výrobcu odmietajúceho spoluprácu v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia a jednak vylúčený zo skupiny výrobcov, ktorí podporujú sťažnosť v zmysle článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia.

107 Takýto prístup je v súlade s článkom 6 ods. 8 základného nariadenia, podľa ktorého je s výhradou prípadu odmietnutia spolupráce potrebné skontrolovať v miere, v akej je to možné, či sú presné informácie poskytnuté dotknutými osobami, z ktorých vychádzajú ich zistenia.

108 Ako uviedla Rada v odôvodnení č. 156 napadnutého nariadenia, výrobcovia Spoločenstva podávajúci sťažnosť, ktorí nespolupracovali počas prešetrovania, sa z tohto dôvodu majú vylúčiť z definície výrobného odvetvia Spoločenstva. Ako uvádza Rada vo svojom vyjadrení k žalobe, pokiaľ ide o výber vzorky, Komisia vo väčšine prípadov, zašle dotazník každému známemu výrobcovi, pričom žiada o poskytnutie údajov týkajúcich sa jeho výroby a predaja, a zároveň sa ho spýta, či môže vyplniť dotazník o ujme, ako aj to, či jej udeľuje súhlas na vykonanie overovacej návštevy v jeho priestoroch, ak bude vybraný do vzorky. Len výrobcovia, ktorí odpovedia kladne na tieto dve posledné otázky, sa považujú za spolupracujúcich pri prešetrovaní, a môžu byť teda súčasťou vzorky. Naopak výrobca, ktorý vyhlási, že nie je pripravený na to, aby bol súčasťou vzorky, nemôže byť považovaný za spolupracujúceho pri prešetrovaní, keďže nemôže z tohto dôvodu vyplniť dotazník týkajúci sa ujmy ani udeliť súhlas na overenie jeho odpovedí. Tieto opatrenia sa totiž vzťahujú len na spoločnosti, ktoré sú súčasťou vzorky.

109 Rada tvrdí, že Komisia uplatnila v prejednávanej veci vzhľadom na výnimočne veľký počet výrobcov Spoločenstva iný, ale rovnako platný postup. Komisia namiesto zaslania dotazníkov na výber do vzorky každému výrobcovi Spoločenstva najskôr použila údaje týkajúce sa výroby v Spoločenstve uvedené v sťažnosti a potom zbierala informácie týkajúce sa podpory sťažnosti od každého z 814 výrobcov zastúpených združením CEC.

110 Na pojednávaní Rada a Komisia navyše uviedli, že dokument pripojený k vyjadreniu k žalobe, nazvaný „Informácie o antidumpingovej sťažnosti týkajúce sa dovozu… pochádzajúcich z…“ nebol tým dokumentom, ktorý bol v skutočnosti zaslaný výrobcom Spoločenstva a že Rada predložila tento dokument omylom. Komisia predložila iný dokument, ktorý bol doručený výrobcom Spoločenstva s cieľom zistiť ich podporu sťažnosti. Na rozdiel od dokumentu predloženého v prílohe vyjadrenia k žalobe sa názov skutočne predloženého dokumentu (Pravdepodobné začatie antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa dovozu určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname) konkrétne odvoláva na predmetné prešetrovanie v tom zmysle, že k tomuto záveru je možné dôjsť skutočne len na základe tohto dokumentu, ktorý zaslala Komisia výrobcom Spoločenstva. Prostredníctvom tohto

dokumentu Komisia vyzvala každého výrobcu Spoločenstva, ktorému bol zaslaný, aby najmä uviedol, či podporoval sťažnosť, bol proti nej, alebo sa nechcel vyjadriť, či vyrábal a predával na trhu Spoločenstva dotknutý výrobok a v akom množstve, či bol spojený s čínskymi alebo vietnamskými výrobcami alebo vývozcami dotknutého výrobku a či predal dotknutý výrobok dovezený z predmetných krajín.

111 V preambule tohto dokumentu bolo uvedené, že so všetkými číselnými údajmi sa bude zaobchádzané dôverne a môžu byť predmetom overovania zo strany Komisie. Vzhľadom na tieto okolnosti, každý výrobca Spoločenstva, ktorému bol tento dokument doručený, si bol vedomý toho, že všetky informácie, ktoré oznámi Komisii, vrátane údajov prípadne predložených v rámci dotazníka týkajúceho sa ujmy, budú tiež môcť byť overené Komisiou. Navyše v tomto istom dokumente bolo uvedené, že právny základ, podľa ktorého boli tieto informácie vyžadované, bol článok 5 ods. 4 základného nariadenia. Podľa zoznamu príloh uvedeného na poslednej strane dotknutého dokumentu, boli k nemu články 4 a 5 základného nariadenia pripojené. V tejto súvislosti odkaz na článok 5 základného nariadenia a zahrnutie tohto článku do príloh sporného dokumentu informovali výrobcov Spoločenstva o tom, že sťažnosť musí obsahovať určité dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou, a predovšetkým údaje o cenách.

112 Za týchto podmienok treba konštatovať, že vyhlásenie výrobcov Spoločenstva o tom, že sťažnosť podporujú, stačila na preukázanie existencie podpory sťažnosti v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia.

113 Čo sa týka výhrady založenej na porušení článku 6 ods. 1 a článku 17 základného nariadenia z dôvodu, že Komisia zohľadnila dôkazy týkajúce sa výroby Spoločenstva,

aktívnej legitimácie sťažovateľov a ujmy, ktoré boli predložené pred začatím prešetrovania, treba konštatovať, že ju nemožno prijať.

114 Po prvé treba totiž pripomenúť, že článok 5 ods. 2 základného nariadenia stanovuje, že sťažnosť, ktorá je vo svojej podstate podaná pred začatím prešetrovania musí obsahovať určité dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou. Okrem toho článok 5 ods. 3 základného nariadenia stanovuje, že Komisia podľa možnosti posúdi presnosť a primeranosť dôkazov uvedených v sťažnosti, aby bolo možné zistiť, či existujú dostatočné dôkazy pre začatie prešetrovania. Ako tvrdí Rada, nič však nebráni Komisii zohľadniť v rámci prešetrovania dôkazy, ktoré boli na základe ich povahy získané pred jeho začatím.

115 Po druhé treba uviesť, že Komisia musí overiť aktívnu legitimáciu sťažovateľov pred začatím prešetrovania.

116 Napokon, čo sa týka výhrady založenej na porušení článku 6 ods. 9 základného nariadenia z dôvodu, že napadnuté nariadenie bolo prijaté po uplynutí 15-mesačnej lehoty stanovenej v tomto ustanovení, treba pripomenúť, že začatie prešetrovania predstavuje podľa tohto ustanovenia začiatok plynutia 15-mesačnej lehoty na uloženie konečných opatrení.

117 Ako vyplýva z bodov 114 až 116 vyššie, treba však spresniť, že pokiaľ sa má 15-mesačná lehota stanovená v základnom nariadení na uloženie konečných opatrení počítať od okamihu, keď Komisia začne prešetrovanie, takéto prešetrovanie sa začne až po tom, ako Komisia overí, že sú splnené podmienky týkajúce sa tak obsahu sťažnosti, ako aj aktívnej legitimácie sťažovateľa či sťažovateľov.

118 Výhrady žalobkýň predložené v tejto súvislosti musia byť vzhľadom na to, že napadnuté nariadenie bolo prijaté v 15-mesačnej lehote stanovenej v základnom nariadení, zamietnuté.

119 Pokiaľ ide o výhrady založené na porušení práva žalobkýň na obhajobu, treba uviesť, že v správe z 6. júla 2005 nachádzajúcej sa v spise Komisia uviedla, že výroba Spoločenstva bola vyhodnotená na približne 425 miliónov párov obuvi v roku 2004 a približne 92 miliónov párov obuvi v prvom štvrťroku 2005. Z tejto správy okrem toho vyplýva, že výroba podnikov, v mene ktorých bola sťažnosť podaná, bola približne 190 miliónov párov obuvi v roku 2004 a približne 44 miliónov párov v prvom štvrťroku 2005, čo znamená, že tieto podniky predstavovali viac ako 44 % výrobného odvetvia Spoločenstva v roku 2004 a viac ako 47 % tohto odvetvia v prvom štvrťroku 2005. Navyše, ďalších 36 výrobcov tiež podporilo sťažnosť, čo ešte zvýšilo reprezentatívnosť na viac ako 45 % v roku 2004 a viac ako 48 % v prvom štvrťroku 2005. Tieto údaje sa zakladali na informáciách uvedených v sťažnosti výrobcov Spoločenstva a združení, ktorých sú členmi. Dotknutá správa napokon uvádza, že voči sťažnosti nebola vyjadrená nijaká výhrada a v prílohe sa nachádzajú číselné údaje týkajúce sa celkovej výroby šiestich členských štátov (konkrétne nemenovaných) v roku 2004 a v prvom štvrťroku 2005.

120 Vzhľadom na tieto okolnosti treba konštatovať, že v rozpore s tým, čo tvrdia žalobkyne, Komisia uviedla dôvod svojho rozhodnutia týkajúceho sa aktívnej legitimácie podnikov, v mene ktorých bola sťažnosť podaná. Inštitúcie tak dodržali právo žalobkýň na obhajobu.

121 Z tých istých dôvodov je potrebné uviesť, že inštitúcie splnili svoju úlohu dostatočne z právneho hľadiska odôvodniť svoje akty.

122 Z uvedeného vyplýva, že tretí žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 4 ods. 2 a 3 základného nariadenia.

Tvrdenia účastníkov konania

123 Žalobkyne v prvom rade vytýkajú inštitúciám, že použili príliš širokú definíciu dotknutého výrobku, pričom do nej zahrnuli aj podstatne rozdielne výrobky, z pohľadu ich vlastností, výzoru, vnímania spotrebiteľom, štýlu, použitia a spôsobu predaja.

124 Žalobkyne ďalej uvádzajú, že inštitúcie tým, že zahrnuli do prešetrovania obuv vyrábanú patentovanými technológiami (pozri bod 34 vyššie), takisto uplatnili príliš širokú definíciu dotknutého výrobku, čo ich priviedlo k nesprávnym rozhodnutiam. Fyzické a technické vlastnosti tejto obuvi boli totiž rozdielne od inej obuvi v tom, že obsahovali „patentovaný systém tlmenia nárazov", stredovú výstelku predstavujúcu „tampón" a „patentovaný prvok super-flex". Okrem toho sa táto obuv líšila aj v spôsobe výroby, lebo si vyžadovala oddelené výrobné linky a špeciálne stroje. Pokiaľ ide o konečné použitie uvedenej obuvi, žalobkyne sa domnievajú, že je určená na „kusový predaj", ktorý je súčasťou odvetvia obuvi na zdravotné použitie, pričom cieľovou skupinou verejnosti sú ženy, ktoré majú zdravotné problémy. Táto obuv by sa teda mala predávať len v špecializovaných obchodoch. Žalobkyne napokon pripomínajú, že tento druh obuvi sa v Spoločenstve nevyrába.

125 „Nesprávne zaradenie" tejto obuvi inštitúciami viedlo k jej porovnávaniu v rámci obuvi vyrábanej z kože, ktorá má úplne inú úroveň kvality. Takéto porovnávanie je však nesprávne.

126 V tejto súvislosti Footwear Association of Importers and Retail chains (Združenie dovozcov obuvi a maloobchodných reťazcov s obuvou) predložilo v rámci správneho konania v troch dokumentoch príklady a informácie o celkovom kontexte.

127 Z tohto dôvodu inštitúcie údajne porušili článok 1 ods. 4 základného nariadenia, podľa ktorého „podobný výrobok" predstavuje výrobok podobný v každom ohľade s posudzovaným výrobkom. Také porušenie by spochybnilo platnosť záverov celého prešetrovania.

128 Rada podporovaná Komisiou a CEC spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

129 Treba uviesť, že žalobkyne predložili v rámci tohto žalobného dôvodu dve výhrady. Prvá sa týka definície predmetného výrobku, ako bola vykonaná v odôvodneniach č. 38 a 39 predbežného nariadenia (pozri bod vyššie) a potvrdená v odôvodnení č. 39 napadnutého nariadenia. Druhá sa týka zahrnutia do prešetrovania obuvi vyrábanej patentovanými technológiami.

130 Pokiaľ ide o prvú výhradu, žalobkyne predložili všeobecné tvrdenie, že pojem dotknutý výrobok, ako bol definovaný v predbežnom nariadení a napadnutom nariadení, sa vzťahoval aj na podstatne rozdielne výrobky s ohľadom na ich vlastnosti, výzor, vnímanie spotrebiteľom, štýl, použitie a spôsob predaja. Žalobkyne ako príklad uvádzajú

na jednej strane vychádzkovú obuv a na druhej strane turistickú obuv, ktoré sa podstatne líšia vo svojich vlastnostiach a použití, a teda aj v ich vnímaní spotrebiteľmi.

131 V tejto súvislosti treba uviesť, že úlohou definície dotknutého výrobku je v rámci antidumpingového prešetrovania pomôcť pri zostavení zoznamu výrobkov, na ktoré sa prípadne uloží antidumpingové clo. Na účely tohto úkonu môžu inštitúcie Spoločenstva zohľadniť viaceré aspekty, akými sú fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobkov, ich použitie, vzájomná zameniteľnosť, vnímanie spotrebiteľom, spôsob predaja, výroby, náklady na výrobu, kvalita a iné.

132 Tvrdenie, že určitý výrobok sa má vylúčiť z definície dotknutého výrobku, sa teda musí opierať o argumenty preukazujúce, že inštitúcie buď vykonali nesprávne posúdenie aspektov, ktoré považovali za relevantné, alebo má uplatnenie iných relevantnejších aspektov viesť k vylúčeniu tohto výrobku z definície dotknutého výrobku.

133 V prejednávanej veci inštitúcie založili svoje rozhodnutie na základných vlastnostiach výrobkov, ich hlavnom použití a vnímaní spotrebiteľmi. Žalobkyne len všeobecne uviedli, že dotknutý výrobok zahŕňa rôzne druhy obuvi, pričom ako príklad použili vychádzkovú obuv a turistickú obuv. Ako však bolo uvedené v predchádzajúcom bode, tieto tvrdenia sú relevantné, len ak sa vzťahujú na jeden alebo viacero druhov špeciálnych výrobkov, ktoré majú byť vylúčené z definície dotknutého výrobku. Z uvedeného vyplýva, že argumentácia žalobkýň môže nanajvýš smerovať k vylúčeniu turistickej obuvi z definície dotknutého výrobku. V tejto veci je však dôležité, že obuv so zvrškom z usne, ktorá je predmetom tejto veci, má rovnaké základné fyzické vlastnosti

a účel, a že dochádza ku konkurencii medzi obuvou patriacou do rôznych, predovšetkým susediacich kategórii. Z tohto dôvodu sa inštitúcie nedopustili nesprávneho právneho posúdenia, keď do definície dotknutého výrobku zahrnuli turistickú obuv.

134 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v rámci pripomienok predložených združením Footwear Association of Importers and Retail chains počas správneho konania, ktoré ponúkali „informácie o celkovom kontexte" tohto žalobného dôvodu (pozri bod 126 vyššie), treba uviesť, že okrem všeobecných tvrdení o definícii dotknutého výrobku, sa tieto tvrdenia týkajú kritérií použitých pri zaradení pod kontrolné čísla výrobku rôzne druhy obuvi patriacej do definície dotknutého výrobku. Táto argumentácia sa však netýka otázky, či majú byť niektoré druhy obuvi so zvrškom z usne súčasťou dotknutého výrobku, ale kritérií, podľa ktorých sa mala vykonať kategorizácia výrobkov patriacich do dotknutého výrobku. Uvedené tvrdenia sú teda v rámci preskúmania tohto žalobného dôvodu irelevantné. Z tých istých dôvodov musia byť tvrdenia predložené v replike, ktorými sa napáda posúdenie inštitúcií o kategorizácii druhov obuvi patriacej pod dotknutý výrobok (pozri bod 125 vyššie), zamietnuté ako neúčinné.

135 Čo sa týka tvrdení založených na potrebe oddelených výrobných liniek pre výrobu tejto obuvi vyrábanej patentovanými technológiami, na neexistencii výroby tohto druhu obuvi v Spoločenstve a na existencii patentu, treba uviesť, že nejde o rozhodujúce tvrdenia. Proces výroby totiž nemá sám osebe vplyv na vnímanie spotrebiteľa, a teda ani na vzájomnú zameniteľnosť medzi viacerými druhmi obuvi, ak sa neodlišujú fyzické vlastnosti výrobkov a ich účel. To platí rovnako aj v prípade neexistencie výroby Spoločenstva obuvi vyrábanej patentovanými technológiami, keďže rozhodujúcou otázkou je, či si tento druh obuvi z dôvodu svojich fyzických vlastností, účelu, a teda vnímania spotrebiteľom konkuruje s obuvou vyrobenou v Spoločenstve. V tejto súvislosti treba konštatovať, že skutočnosť, že druh obuvi je chránený patentom,

nie je dôkazom jeho konkurenčného postavenia vo vzťahu k výrobkom s pôvodom v Spoločenstve.

136 Pokiaľ ide o druhú výhradu týkajúcu sa zahrnutia obuvi vyrábanej patentovanými technológiami do definície dotknutého výrobku, treba uviesť, že tvrdenia, podľa ktorých je táto obuv určená osobám, ktoré majú ortopedické problémy, a sú predávané výlučne v špecializovaných obchodoch, by mohli spochybniť posúdenie inštitúcií o zahrnutí tohto druhu obuvi do definície dotknutého výrobku. Ak by sa totiž dokázalo, že používanie tohto druhu obuvi je súčasťou liečby určenej osobám, ktoré majú ortopedické problémy, a že tieto výrobky boli predávané len v špecializovaných obchodoch, bolo by potrebné konštatovať, že by nemali rovnaké fyzické vlastnosti ani účel, ako obuv, ktorá nedosahuje túto úroveň kvality. Vnímanie spotrebiteľom by teda bolo z tohto pohľadu nevyhnutne iné.

137 Treba však konštatovať, že žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by mohol podporiť ich opis týkajúci sa vlastností a používania tohto druhu obuvi. Ani list od spoločnosti Brosmann z 8. mája 2006 (pozri bod 28 vyššie), ani pripomienky zaslané faxom 29. novembra 2005 spoločnosťou Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen, ktorá je majiteľkou predmetných patentov, neobsahujú dôkazy na podporu tvrdení, ktoré sú v ňom uvedené. K tomuto konštatovaniu treba dodať, ako vyplýva z bodu 3.2.1.3 z listu z 8. mája 2006 a bodu 3.4 z faxu z 29. novembra 2005, že sa zdá, že žalobkyne odkazom na špecializované obchody majú na mysli iné obchody ako diskontné predajne a supermarkety. Takýto prístup však nevylučuje, že v špecializovaných obchodoch v tom zmysle, že predávajú len obuv, bola predávaná aj obuv vyrábaná patentovanou technológiou. Toto posúdenie potvrdzuje tvrdenie Rady, že napriek kvalite dotknutej obuvi je veľmi pravdepodobné, že výber spotrebiteľa závisí skôr od jeho osobných preferencií, ako od okolností týkajúcich sa úvah liečivej povahy.

138 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 17 základného nariadenia a článku 253 ES

Tvrdenia účastníkov konania

139 Žalobkyne namietajú proti reprezentatívnosti vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov, pričom svoje tvrdenie zakladajú na dvoch okolnostiach. V prvom rade, táto vzorka bola zložená najmä zo subjektov, ktoré vyrábajú najmä STAF, pričom táto obuv bola vylúčená z definície dotknutého výrobku (pozri body 18 a 34 vyššie). Po druhé žalobkyne uvádzajú viaceré „nezrovnalosti", čo sa týka kritérií uplatňovaných na účely vytvorenia dotknutej vzorky, pričom ako príklad uviedli, že viaceré spoločnosti, ktoré spolupracovali a neboli súčasťou vzorky, mali podstatne vyššiu úroveň výroby, vývozu a predaja, ako tie, ktoré boli jej súčasťou.

140 Hoci je pravda, že Rada v odôvodnení č. 43 napadnutého nariadenia uviedla, že vylúčenie STAF nemalo významný vplyv na reprezentatívnosť vzorky, nič to však nemení na tom, že inštitúcie údajne neodôvodnili toto posúdenie, keďže tieto výrobky predstavujú veľkú percentuálnu časť pôvodne dotknutých dovozov. Táto poznámka je o to relevantnejšia, že v odôvodneniach č. 180 a 181 napadnutého nariadenia malo vylúčenie STAF významný účinok na dumpingové rozpätie. Všeobecne musí byť vzorka, ktorá je zložená len z výrobcov výrobku vylúčeného z prešetrovania, považovaná zo svojej podstaty za nereprezentatívnu.

141 Podľa žalobkýň skutočnosť, že vlády vyvážajúcich krajín boli zapojené do výberu veľkej častí spoločností zaradených do vzorky, ako to vyplýva z predposlednej vety odôvodnenia č. 61 napadnutého nariadenia, nie je priamo relevantná na posúdenie reprezentatívnosti vzorky tým skôr, že definícia dotknutého výrobku bola zmenená

po konzultácií s týmito vládami. Z vysvetlení predložených vo vyjadrení k žalobe vyplýva, že výber na účely zloženia vzorky sa zakladal na kritériách čínskej národnosti vlastníkov podnikov, ako aj členstve v China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts (Čínska obchodná komora pre dovoz a vývoz ľahkých priemyselných a remeselných výrobkov, ďalej len „CCCLA“). Vzorka však údajne nebola zložená tak, aby bola zabezpečená jej reprezentatívnosť.

142 Okrem toho vzorka zahŕňala len jediný podnik, ktorý získal STH, a nijakú spoločnosť, ktorej by sa priznalo IZ, čo predstavuje ďalší dôkaz o nereprezentatívnosti danej vzorky.

143 V odôvodnení č. 44 napadnutého nariadenia Rada údajne uviedla, že vývozcovia zaradení do vzorky predstavovali 12 % čínskeho vývozu po vylúčení STAF z definície dotknutého výrobku, čo je okolnosť, na základe ktorej vzorka prestala byť reprezentatívna. V tejto súvislosti, vzhľadom na to, že sám podnik Brosmann predstavoval 10 % dovozu do Spoločenstva, tvrdenie, že vzorka zahŕňala najväčší možný reprezentatívny objem výroby, bolo podľa žalobkýň nesprávne. Okrem toho Rada údajne nepredložila nijaký dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že výrobcovia zo vzorky predstavovali 14 % z celkového čínskeho vývozu, vrátane vývozu tých výrobcov, ktorí nespolupracovali.

144 To potvrdzuje nedostatočné odôvodnenie napadnutého nariadenia a zjavne nesprávne posúdenie vyplývajúce z porušenia článku 17 základného nariadenia.

145 Rada podporovaná Komisiou spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

146 Treba pripomenúť, že podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia spočíva odvolanie sa na výber vzorky v obmedzení prešetrovania na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne, alebo najväčšieho reprezentatívneho objemu výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

147 Toto ustanovenie priznáva Komisii právomoc vybrať spoločnosti z tých, ktoré sa chceli zúčastniť na vzorke a poskytli na tento účel nevyhnutné informácie. Vzhľadom na mieru voľnej úvahy, ktorá je teda priznaná Komisii podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia, sa musí preskúmanie súdu Spoločenstva vo vzťahu k tomuto výberu Komisie obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené, a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci.

148 V prejednávanom prípade z odôvodnenia č. 60 predbežného nariadenia a odôvodnení č. 44 a 46 napadnutého nariadenia vyplýva, že cieľom inštitúcií pri výbere vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov bolo zabezpečiť čo najväčšiu reprezentatívnosť vzoriek a zahrnúť do najväčšieho reprezentatívneho objemu vývozu, ktorý sa mohol primerane prešetriť v rámci dostupného času, aj niektoré spoločnosti s reprezentatívnym predajom na čínskom vnútornom trhu.

149 Preto treba preskúmať, či došlo za okolností predložených žalobkyňami pri výbere inštitúcii k zjavne nesprávnemu posúdeniu s ohľadom na tieto dva ciele.

150 Pokiaľ ide o tvrdenie, že spoločnosti, ktoré sa zúčastnili na vzorke, sú výrobcovia STAF, treba uviesť, že žalobkyne nepredložili dôkazy, ktoré by mohli podložiť toto tvrdenie. Vzhľadom na tieto okolnosti treba výhradu založenú na zjavne nesprávnom posúdení zamietnuť.

151 Treba tiež zamietnuť výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia, keďže inštitúcie uviedli, aký dopad malo vylúčenie STAF z definície dotknutého výrobku.

152 Pokiaľ ide o percentuálny podiel vývozov zahrnutých do vzorky, treba uviesť, že žalobkyne a Rada sa zhodujú na tom, že predaj trinástich spoločností, ktoré boli pôvodne vybraté do vzorky, predstavoval 25 % vývozu a 42 % vnútroštátneho predaja všetkých čínskych spolupracujúcich výrobcov dotknutého výrobku. Účastníci sa tiež zhodujú v tom, že po vylúčení údajov jedného čínskeho výrobcu, ktorý neodpovedal na dotazník Komisie, a päť ďalších spoločností, ktoré nespolupracovali, sa reprezentatívnosť vzorky znížila na 16,5 % vývozu všetkých čínskych spolupracujúcich výrobcov, pričom tento percentuálny podiel sa ešte znížil na 12,5 % po vylúčení STAF z definície dotknutého výrobku.

153 Pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia, Rada v odôvodnení č. 44 napadnutého nariadenia uviedla, prečo tento percentuálny podiel stačil na zabezpečenie reprezentatívnosti vzorky. Rada tak z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila svoje posúdenie reprezentatívnej povahy vzorky.

154 Pokiaľ ide o výhradu založenú na zjavne nesprávnom posúdení, po prvé treba konštatovať, že v čase vytvorenia vzorky nebolo možné predpokladať počet subjektov, ktorí následne odmietnu spolupracovať, tým skôr, že tieto subjekty vyhlasovali opak v dokumentoch, ktoré dovtedy predložili Komisii. To platí rovnako aj pre spoločnosti, ktorým bolo priznané STH alebo IZ, keďže žiadosti o STH/IZ sa preskúmajú až po vytvorení vzorky.

155 Po druhé, aj v prípade, keby sa do vzorky mohli zahrnúť ďalšie spoločnosti po konštatovaní, že niekoľko účastníkov nechcelo spolupracovať, nič to nemení na skutočnosti, že subjekty, ktoré ostali zahrnuté vo vzorke, predstavovali 12,5 % čínskeho vývozu do Spoločenstva, čo stačí na stanovenie reprezentatívnosti vzorky.

156 Vzhľadom na tieto okolnosti treba konštatovať, že Komisia nebola povinná zahrnúť do vzorky ďalšie spoločnosti, a teda ani nevychádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia, keď tak neurobila. Piaty žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia, ako aj článku 253 ES

Tvrdenia účastníkov konania

157 Žalobkyne vytýkajú inštitúciám Spoločenstva, že svoje rozhodnutie založili na údajoch „ktoré neboli dostatočne reprezentatívne a neboli dôveryhodné“ pri posúdení ujmy utrpenej výrobným odvetvím Spoločenstva. Presnejšie žalobkyne uviedli, že vzorka výrobcov Spoločenstva, ktorá obsahovala len desať spoločností, predstavovala len 0,1 % z výrobcov a 4,2 % z výroby Spoločenstva. Okrem toho zahrnutí výrobcovia nepredložili informácie, ktoré by umožňovali posúdiť reprezentatívnosť vzorky, a neboli na to ani vyzvaní. Tento prístup, ktorý je vo svojej podstate svojvoľný, predstavoval porušenie článku 17 základného nariadenia. Zbieranie makroekonomických informácií týkajúcich ujmy pred začatím konania znamená, že tieto údaje neboli správne overené, že ich nedôverné znenie nebolo predložené dotknutým osobám a že Komisia zaobchádzala s výrobcami Spoločenstva diskriminačne v porovnaní s čínskymi výrobcami, ktorí nemali možnosť predložiť svoje žiadosti o STH/IZ pred začatím konania, aby Komisia mala viac času na ich preskúmanie.

158 Vzhľadom na neodhalenie mien spoločností, ktoré boli súčasťou vzorky výrobcov Spoločenstva, žalobkyne nedostali nijakú informáciu týkajúcu sa ich konania a nemohli vykonať nezávislé overenie reprezentatívnosti vzorky. Z toho vyplýva, že ich právo na obhajobu bolo porušené, a to spôsobom, ktorý je v rozpore s judikatúrou.

159 Čo sa týka dôveryhodnosti údajov, na ktoré sa inštitúcie odvolávajú, žalobkyne zdôrazňujú, že počas správneho konania predložili Komisii všetky informácie pochádzajúce z verejne dostupných zdrojov, ktoré preukazujú, že niektorí z najväčších talianskych výrobcov, ktorí boli pravdepodobne súčasťou vzorky výrobcov Spoločenstva alebo žalobkýň (čo Rada nevyvrátila), predložili tejto inštitúcii nepravdivé alebo skreslené informácie. Tieto nesprávne údaje sa týkali zamestnanosti, investícií, obratu, predaja a miesta sídla, keďže niektoré spoločnosti premiestnili svoje výrobné prevádzky do tretích krajín. Z dôvodu týchto informácií sa malo vykonať pozornejšie preskúmanie zo strany Komisie. Žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na to, že dve talianske spoločnosti, ktoré predložili nepravdivé alebo skreslené informácie, predstavovali približne 10,4 % predaja a 7,5 % výroby Spoločenstva, vplyv vyššie uvedených okolností na posúdenie ujmy je značný a mohol podstatne ovplyvniť výsledky šetrenia, či už tieto spoločnosti boli súčasťou vzorky alebo nie. Podľa odôvodnenia č. 175 predbežného nariadenia boli makroekonomické ukazovatele zhodnotené na úrovni celého výrobného odvetvia Spoločenstva, zatiaľ čo mikroekonomické prvky boli zhodnotené na úrovni výrobcov vo vzorke. Predpoklad, že by teda žiadna z týchto spoločností nebola vo vzorke výrobcov Spoločenstva, nič nemení na skutočnosti, že Komisia údajne použila informácie poskytnuté týmito spoločnosťami s cieľom vyvodiť makroekonomické dôsledky týkajúce sa ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva.

160 Inštitúcie však nezohľadnili tieto informácie v rámci výpočtu ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva, čo údajne predstavuje zjavne nesprávne posúdenie vedúce k porušeniu článku 3 ods. 2 základného nariadenia (pozri bod 3 vyššie). V každom prípade neexistencia akéhokoľvek vysvetlenia v napadnutom nariadení údajne predstavuje porušenie povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k rozhodujúcemu bodu prešetrovania.

161 Rada podporovaná Komisiou a CEC spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

162 Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. V rámci prvej časti žalobkyne inštitúciám vytýkajú, že nepreskúmali, či subjekty zaradené do vzorky výrobcov Spoločenstva boli reprezentatívnou vzorkou výrobného odvetvia Spoločenstva. V tejto súvislosti tiež tvrdia, že im neboli poskytnuté žiadne informácie, na základe ktorých by mohli overiť reprezentatívnosť týchto subjektov. V rámci druhej časti žalobkyne tvrdia, že inštitúcie vychádzali z nedôveryhodných údajov pri posúdení makroekonomických a mikroekonomických faktorov týkajúcich sa ujmy výrobnému odvetviu Spoločenstva.

163 Pokiaľ ide o prvú časť, treba pripomenúť, že podľa odôvodnenia č. 65 predbežného nariadenia, Komisia vybrala vzorku desiatich spoločností Spoločenstva podľa objemu výroby a ich zemepisnej polohy (pozri bod 24 vyššie). Podľa toho istého odôvodnenia mali tieto kritériá odzrkadľovať nielen veľkosť a dôležitosť jednotlivých výrobcov, ale aj zemepisné rozloženie výrobného odvetvia Spoločenstva. Podľa odôvodnenia č. 8 predbežného nariadenia výrobcovia takto vytvorenej vzorky teda pochádzali z piatich rôznych členských štátov.

164 V tejto súvislosti treba konštatovať, že formulár sťažnosti a dotazníky na vytvorenie vzorky poslané 814 výrobcom, v ktorých mene bola sťažnosť podaná (pozri bod 108 vyššie), obsahovali informácie o vnútroštátnej výrobe a predaji výrobného odvetvia Spoločenstva, ako aj o výrobe každého výrobcu, ktorý podal sťažnosť v roku 2003 a 2004. Vzhľadom na tieto okolnosti treba konštatovať, že Komisia mohla posúdiť veľkosť a výrobnú kapacitu každej spoločnosti podávajúcej sťažnosť a, samozrejme, aj jej umiestnenie. Komisia teda mala potrebné informácie na vytvorenie vzorky výrobcov Spoločenstva na základe kritérií, ktoré boli podľa nej najviac relevantné. S ohľadom

na to, že žalobkyne nespochybnili relevantnosť týchto kritérií, treba rozhodnúť, že ich argumentácia, ktorá sa týkala vytvorenia vzorky, musí byť v tejto súvislosti zamietnutá.

165 Pokiaľ ide o argument založený na porušení práva na obhajobu, žalobkyne nespochybnili tvrdenie Rady, že mali prístup k údajom týkajúcich sa výroby každej spoločnosti zo vzorky, ako aj k nedôvernému zneniu odpovedí, ktoré tieto spoločnosti uviedli v dotazníku týkajúceho sa ujmy. Meno každej zo spoločností zúčastnených na vzorke je prvkom, ktorý nie je relevantný na posúdenie ich reprezentatívnosti. Toto posúdenie je však platné len vtedy, ak údaje predložené dotknutými spoločnosťami zodpovedajú skutočnosti. Vzhľadom na tieto okolnosti mali žalobkyne požiadať o prístup k informáciám, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že dôkazy predložené subjektmi zo Spoločenstva zahrnutých do vzorky boli správne. Tento prístup mohol byť priznaný aj bez toho, aby bolo prezradené meno spoločností. Zdá sa však, že žalobkyne nepožiadali o prístup k týmto dôkazom, takže ich tvrdenie týkajúce sa porušenia práva na obhajobu nemožno prijať.

166 Pokiaľ ide o druhú časť tohto žalobného dôvodu, na úvod treba zamietnuť prekážku konania, ktorú vzniesla Rada z dôvodu, že žalobkyne len odkazovali na svoje prílohy. Žalobkyne sa totiž neuspokojili s tým, že by sa len odvolali na prílohy A 33 a A 34 svojej žaloby, ale vykonali aj celkové zhrnutie hlavných bodov týchto príloh, pričom predložili konkrétne výhrady voči posúdeniu inštitúcií. Rokovací poriadok však nezakazuje predložiť na podporu svojich žalobných výhrad detailnejšie dokumenty, ktoré boli predložené Komisii počas správneho konania.

167 Čo sa týka samotnej podstaty tvrdení žalobkýň, treba najskôr uviesť, že informácie, ktoré predložili Komisii v memorandách zo 17. júla a 2. augusta 2006, sa v podstate týkajú informácií získaných v tlači o pochybeniach, ktorých sa dopustili výrobcovia obuvi Spoločenstva, ako napríklad podvody na vnútroštátnej úrovni s cieľom získať príspevky, alebo porušenia Zákonníka práce.

168 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že skutočnosť, že podnik sa dopustil podvodov na vnútroštátnej úrovni, nevyhnutne neznamená, že nespolupracuje na antidumpingovom prešetrovaní Komisie a a že v tomto rámci poskytuje nesprávne informácie. Treba konštatovať, že aj keby sa žalobkyňami spomenuté podniky dopustili podvodov na vnútroštátnej úrovni, samo osebe to neumožňuje dospieť k záveru, že nimi poskytnuté údaje v rámci antidumpingového prešetrovania nie sú dôveryhodné, ak tieto údaje nemajú žiadnu spojitosť s uvedenými podvodmi. Pokiaľ ide o informácie poskytnuté žalobkyňami počas správneho konania, ktoré sa týkajú ponižujúceho zaobchádzania so zamestnancami a zamestnávanie detí, treba najskôr uviesť, že sa javí ako vylúčené, že by tieto skutočnosti mohli mať vzťah k údajom, ktoré dotknuté spoločnosti prípadne poskytli v rámci predmetného prešetrovania.

169 Žalobkyne tiež tvrdia, že taliansky výrobca La Nuova Adelchi poskytol nepresné údaje týkajúce sa jeho obratu a predaja. V tejto súvislosti v memorandách zo 17. a 2. augusta 2006 uviedli okolnosť, že jediný konateľ spoločnosti La Nuova Adelchi bol odsúdený v prvom stupni talianskymi orgánmi za to, že viedol nesprávne účtovníctvo. Na podporu tohto tvrdenia sa v memorandách zo 17 júla a 2. augusta 2006 odvolali na rozsudok Súdneho dvora z 3. mája 2005, Berlusconi a i. (C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Zb. s. I-3565). Z bodu 29 uvedeného rozsudku vyplýva, že dotknuté skutkové okolnosti sa týkali rokov 1992 a 1993, čiže obdobia, ktoré o niekoľko rokov predchádzalo obdobiu prešetrovania. Prípadné nezrovnalosti v účtovných záznamoch v rokoch 1992 a 1993 nemôžu spochybniť dôveryhodnosť údajov poskytnutých v rámci tohto prešetrovania.

170 Pokiaľ ide o ostatné skutočnosti, ktoré žalobkyne vytýkajú niektorým výrobcom obuvi Spoločenstva, treba uviesť nasledujúce. Podľa odôvodnení č. 175 až 185 predbežného nariadenia Komisia preskúmala existenciu ujmy výrobného odvetvia Spoločenstva na makroekonomickej úrovni na základe údajov týkajúcich sa výroby, predaja, podielov na trhu, zamestnanosti, veľkosti dumpingového rozpätia a zotavenia sa z predchádzajúceho dumpingu. Tieto údaje sa týkali celého výrobného odvetvia Spoločenstva (pozri bod 24 vyššie). Na základe tohto preskúmania Komisia dospela k záveru o znížení výroby, zmenšenia podielov na trhu, zníženia zamestnanosti, a teda spomalenia

rastu od roku 2001 od konca obdobia prešetrovania. Pokiaľ ide o mikroekonomické ukazovatele týkajúce sa výrobcov zo vzorky, Komisia dospela v odôvodneniach č. 186 až 196 predbežného nariadenia k záveru, že objem výroby a predaja, cena predaja, peňažný tok, zisk, návratnosť investícií, schopnosť navýšenia kapitálu na investovanie a zamestnanosť značne klesali od roku 2001 do konca obdobia prešetrovania.

171 Pokiaľ ide o konečné zverejnenie týkajúce sa makroekonomických ukazovateľov ujmy, Rada potvrdila v odôvodneniach č. 186 až 198 napadnutého nariadenia závery Komisie týkajúce sa zníženia výroby, predaja, podielov na trhu, zamestnanosti, produktivity, rastu a zotavenia sa z predchádzajúceho dumpingu. Čo sa týka mikroekonomických ukazovateľov, Rada tiež potvrdila v odôvodneniach č. 199 až 206 napadnutého nariadenia posúdenia Komisie hovoriace o poklese predajných cien a znížení peňažných tokov, zisku, návratnosti investícií, ako aj schopnosti navýšenia kapitálu na investovanie.

172 Práve na základe týchto úvah Rada uviedla v odôvodnení č. 214 napadnutého nariadenia, že ujma sa v zásade prejavila na makroekonomickej úrovni najmä poklesom objemu predaja a znížením podielov na trhu, čo sú okolnosti, ktoré mali vplyv na úroveň výroby a zamestnanosti. Čo sa týka mikroekonomickej úrovne, Rada v odôvodnení č. 200 napadnutého nariadenia konštatovala, že spoločnosti vo vzorke dosiahli počas obdobia prešetrovania minimálne zisky a že už nemohli ďalej znižovať svoje ceny bez toho, aby im vznikli straty.

173 Za týchto okolností môžu byť tvrdenia žalobkýň vzťahujúce sa na údajne nepravdivé údaje poskytnuté dvoma talianskymi spoločnosťami považované za relevantné len v tom prípade, ak by tieto údaje mohli spochybniť faktory, ktoré Rada zohľadnila pri stanovení existencie ujmy.

174 V tejto súvislosti žalobkyne po prvé poukazujú na fiktívne prepúšťanie, ku ktorému údajne došlo v dvoch talianskych spoločnostiach s cieľom opätovne zamestnať prepustených zamestnancov, a mať tak prospech zo štátnej pomoci z dôvodu zamestnania nezamestnaných. Žalobkyne predpokladajú, že k fiktívnemu prepúšťaniu došlo až v 3 100 prípadoch. Aj za predpokladu, že by vo všetkých prípadoch uvedených prepustení nebolo možné preukázať ťažkú situáciu dotknutých spoločností, ale zámer získať štátnu pomoc podvodným spôsobom, treba konštatovať, že Rada poukázala v odôvodnení č. 192 napadnutého nariadenia na zrušenie viac ako 27 000 pracovných miest od roku 2001. Takže aj keby sa pripustilo, že 3 100 z týchto prepustení bolo fiktívnych, záver Rady o značnom poklese úrovne zamestnanosti by z makroekonomického pohľadu ostal platný. Treba tiež uviesť, že na mikroekonomickej úrovni Rada neodôvodnila svoje rozhodnutie o ujme na základe údajov týkajúcich sa zamestnanosti.

175 Po druhé sa žalobkyne odvolávajú na premiestnenie výroby Spoločenstva do tretích krajín spojené s podvodnými opatreniami, ktorých cieľom je udávať taliansky pôvod výrobkov. Aj v prípade, že by inštitúcie boli obeťami takéhoto konania v tom zmysle, že zahrnuli do výpočtov týkajúcich sa výroby Spoločenstva množstvá vyrobené v cudzine, znamenalo by to, že pokles objemu výroby Spoločenstva by bol ešte výraznejší, ako ten, ktorý bol uvedený v predbežnom nariadení a napadnutom nariadení. Aj keby boli okolnosti, ktoré predložili žalobkyne, preukázané, nemôžu spochybniť posúdenie Rady o ujme vyplývajúcej z úrovne výroby Spoločenstva.

176 Po tretie sa žalobkyne odvolávajú na podvody, ktorých sa údajne spáchal jeden z dvoch talianskych podnikov tým, že prijal štátnu pomoc na nákup nových strojov, ktoré však boli nainštalované najmä v Albánsku. Aj za predpokladu, že by uvedené tvrdenie bolo preukázané, táto okolnosť by mala len negatívny dosah na skutočnú úroveň investícií na vnútornom trhu Spoločenstva, čo by len potvrdzovalo závery Rady v tomto zmysle.

177 Tvrdenia žalobkýň teda nemôžu spochybniť posúdenia Rady na makroekonomickej úrovni.

178 Z mikroekonomického pohľadu treba v každom prípade uviesť, že ak by aj tieto dve talianske spoločnosti boli súčasťou vzorky a zahrnuli by do svojho predaja na trhu Spoločenstva predaj obuvi vyrobenej v tretích krajinách, čo by mohlo mať vplyv na výpočet priemernej ceny za pár, ktorá je uvedená v odôvodnení č. 199 napadnutého nariadenia vo výške 18,2 eura, nič to nemení na tom, že z dôvodov uvedených v odôvodnení č. 200 napadnutého nariadenia kritérium priemernej ceny predaja nie je samo osebe rozhodujúcim faktorom.

179 Ako bolo totiž uvedené v odôvodnení č. 200 napadnutého nariadenia, obuv sa vyrába na objednávku, a preto sú nové objednávky zvyčajne prijaté iba vtedy, ak zodpovedajúca cenová úroveň umožní prinajmenšom pokrytie vlastných nákladov. Aj v prípade, že by priemerná predajná cena výrobného odvetvia Spoločenstva nebola stanovená úplne presne, a bola by v skutočnosti vyššia, nestačí to na spochybnenie záverov o peňažných tokoch, zisku, návratnosti investícií, schopnosti navýšenia kapitálu a investovaní, ktoré všetky poukazujú na vážne zhoršenie situácie výrobného odvetvia Spoločenstva.

180 Pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia, treba uviesť, že sa nevyžaduje, aby odôvodnenie nariadení bližšie uvádzalo rôzne skutkové a právne okolnosti, ktoré sú niekedy veľmi početné a komplikované a ktoré sú ich predmetom, keďže tieto nariadenia patria do systematického rámca súboru opatrení, ktorého sú súčasťou. V tejto súvislosti stačí, aby bolo odôvodnenie inštitúcií v nariadeniach jasné a jednoznačné (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. októbra 1998, Industrie des poudres sphériques/Rada, T-2/95, Zb. s. II-3939, body 357 a 358).

181 Navyše treba zdôrazniť, že inštitúcie nie sú povinné vyjadriť sa ku všetkým tvrdeniam, ktoré im dotknuté subjekty predložili, stačí, ak uvedú skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú zásadný význam v rámci štruktúry rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 11. januára 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, C-404/04 P, bod 30).

182 Z vyššie uvedeného však vyplýva, že Rada jasne uviedla v napadnutom nariadení dôvody, pre ktoré sa domnievala, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu na mikroekonomickej, ako aj makroekonomickej úrovni z dôvodu dovozu z Číny. To znamená, že napadnuté nariadenie je z právneho hľadiska v tejto súvislosti dostatočne odôvodnené.

183 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia,

Tvrdenia účastníkov konania

184 Žalobkyne tvrdia, že treba preskúmať, či existuje priama príčinná súvislosť medzi dumpingovými dovozmi a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Spoločenstva v roku 2004. Podľa ich tvrdení to nie je tento prípad, pretože existujú aj ďalšie faktory spôsobujúce ujmu, akými sú v podstate zlé výsledky vývozu výrobného odvetvia Spoločenstva, zvýšenie dovozu z tretích krajín, iných ako Čína či Vietnam a zrušenie systému množstevných kvót od 1. januára 2005 (pozri bod 11 vyššie).

185 V tomto prípade zlá hospodárska situácia výrobného odvetvia Spoločenstva bola údajne spôsobená vážnym zhoršením výsledkov vývozu Spoločenstva, čo je okolnosť, ktorá potvrdzuje nedostatočnú konkurencieschopnosť výroby Spoločenstva. Toto je údajne dôvod, pre ktorý výrobcovia Spoločenstva nemôžu výrazným spôsobom zvýšiť svoje ceny alebo zvýšiť ziskovosť v tomto odvetví nad úroveň z roku 2004, ktorý je relevantným rokom na stanovenie úrovne antidumpingového cla na odstránenie ujmy. To vysvetľuje aj pokles predaja výrobcov Spoločenstva na trhu Spoločenstva,

ako aj premiestnenie výroby do tretích krajín. Navyše, ako údajne vyplýva z predchádzajúcich antidumpingových prešetrovaní, úroveň zisku dosahovaného výrobným odvetvím Spoločenstva v roku 2004 a počas obdobia prešetrovania nie je výrazne nižšia ako úroveň za posledných 15 rokov.

186 Z toho vyplýva, že ujma výrobného odvetvia Spoločenstva bola údajne spôsobená najmä cenami dotknutých výrobkov, ktoré neboli konkurencieschopné. Hoci tvrdenie, že výsledky vývozu výrobného odvetvia Spoločenstva nespôsobili značnú ujmu, sa môže javiť ako do určitej miery správne, nezohľadňuje skutočnosť, že spôsobená značná ujma nie je výsledkom predmetných dumpingových dovozov.

187 Analýza uvedená v napadnutom nariadení, ktorou sa snaží spochybniť tento záver, sa zakladala na zjavne nesprávnych posúdeniach uvedených v odôvodnení č. 229 tohto nariadenia. Po prvé posúdenie, že žiadna z tretích krajín uvedených v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia výrazne nezvýšila svoj podiel na trhu počas posudzovaného obdobia, je v rozpore so skutočnosťou, že dve krajiny, ktoré mali nezanedbateľné podiely na trhu, ich zdvojnásobili, a ďalšie dve ich zvýšili o 50 % a 30 %. Po druhé podiel na trhu všetkých krajín uvedených v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia bol údajne porovnateľný s podielom krajín dotknutých predmetnými antidumpingovými opatreniami, a síce tento podiel nie je rovnaký ako podiel Číny, ale je väčší ako podiel Vietnamu. Po tretie tri krajiny údajne znížili ceny najmenej o 22 % a štvrtá ich znížila skoro o 20 %. Po štvrté zníženie cien výrobkov pochádzajúcich z Číny je možné vysvetliť skončením uplatňovania systému množstevných kvót uloženého na dovoz obuvi z tejto krajiny, v dôsledku čoho došlo k zvýšeniu množstva dovozu lacnej obuvi, a teda k vývoju v rozdelení výrobkov.

188 Okolnosti uvedené v odôvodnení č. 227 a nasl. napadnutého nariadenia skôr vedú k záveru, že dovozy z tretích krajín (iných ako Čína a Vietnam) podstatne prispeli k ujme výrobného odvetvia Spoločenstva. Okrem toho inštitúcie Spoločenstva údajne umelo znížili vplyv, ktorý mohlo mať skončenie uplatňovania kvót na výrobné odvetvie Spoločenstva, najmä čo sa týka zníženia priemernej jednotkovej ceny, zvýšenia

dovozov a zmeny v rozdelení výrobkov. Žalobkyne v tejto súvislosti zdôrazňujú, že počas obdobia prešetrovania došlo len k jednému trojmesačnému obdobiu, počas ktorého sa neuplatňovali kvóty (od 1. januára do 31. marca 2005). Ide však údajne o veľmi krátke obdobie na to, aby bolo možné vyvodiť závery z takej významnej zmeny, ktorá si vyžaduje na stabilizáciu trhu dlhšie obdobie. Inštitúcie teda údajne nesprávne dospeli k záveru, že zrušenie dovozných kvót nemalo významný skresľujúci účinok, alebo že len zväčšilo účinky dumpingového dovozu.

189 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkýň.

Posúdenie Všeobecným súdom

190 Treba uviesť, že Rada a Komisia majú pri určovaní ujmy povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne z dumpingových dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom konaní výrobcov Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 11. júna 1992, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-3813, bod 16).

191 V prejednávanej veci Rada preukázala príčinnú súvislosť, keď preskúmala jednak účinky dumpingových dovozov a jednak účinky iných faktorov, akými sú výsledky vývozu výrobného odvetvia Spoločenstva, dovozu z iných tretích krajín, vplyv kolísania výmenného kurzu, zrušenie systému kvót, nemodernizáciu u výrobcov podávajúcich sťažnosť a premiestnenie výroby výrobného odvetvia Spoločenstva.

192 Čo sa týka tvrdenia žalobkýň, založenom na zlých vývozných výsledkoch výrobného odvetvia Spoločenstva, treba uviesť, že v súlade s tvrdením Rady uvedeným v odôvodnení č. 224 napadnutého nariadenia, sa táto okolnosť netýka takých ukazovateľov, akými sú objem predaja, podiely na trhu a zníženie cien, ktoré boli základom pre stanovenie ujmy. Tieto indikátory boli totiž stanovené na základe predaja v Spoločenstve. Okrem toho v súlade s odôvodneniami č. 187 a 189 napadnutého nariadenia zmenšenie podielov výrobného odvetvia Spoločenstva na vnútornom trhu viedlo k súčasnému poklesu výroby. Z uvedeného vyplýva, že Rada správne rozhodla v odôvodnení č. 224 napadnutého nariadenia, že vzhľadom na to, že podstatná väčšina výroby je určená na trh Spoločenstva, výsledky vývozu preto nemohli spôsobiť značnú ujmu výrobnému odvetviu Spoločenstva.

193 Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa dovozu z iných tretích krajín, treba uviesť, že všetky krajiny, na ktoré sa odkazuje v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia, mali 33,8 % podiel na trhu počas obdobia prešetrovania, zatiaľ čo v roku 2001 mali 24 %. V tomto rámci treba tiež konštatovať, že dve krajiny Macao a Brazília zdvojnásobili svoje podiely na trhu počas zohľadňovaného obdobia (od januára 2001 do apríla 2005), pričom ich zvýšili z 1,2 % na, v uvedenom poradí, 2,4 % a 2,5 %, zatiaľ čo India zvýšila svoj podiel z 3,6 % v roku 2001 na 5,7 % počas obdobia prešetrovania.

194 Navyše podľa tabuľky uvedenej v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia sa ceny výrobkov dovezených z týchto krajín, okrem Rumunska, znížili od 10 % (v prípade Indie) až do 25 % (v prípade Brazílie), pričom ceny sa pohybovali od 8,7 eura (Indonézia, ktorá mala podiel na trhu 2 %) do 14,9 eura (Rumunsko s podielom na trhu 6,9 %).

195 Okrem toho, treba pripomenúť, že podľa odôvodnení č. 162, 168 a 170 napadnutého nariadenia, podiel na trhu dovozov z Číny a Vietnamu sa zvýšil z 9,3 % v roku 2001 na 23,2 % počas obdobia prešetrovania. Podľa odôvodnení č. 170 a 199 napadnutého nariadenia mala dovezená obuv pochádzajúca z Číny a Vietnamu priemernú cenu

8,5 eura za pár, pričom priemerná cena obuvi vyrobenej v Spoločenstve bola 18,2 eura za pár a vážený priemer dovoznej ceny obuvi z tretích krajín bol 12,21 eura za pár. Výpočet váženého priemeru dovoznej ceny sa zakladá na priemerných cenách uvedených v druhej tabuľke v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia, ktoré boli vážené podľa podielov na trhu uvedených v prvej tabuľke toho istého odôvodnenia.

196 Z týchto údajov vyplýva, že síce tretie krajiny mali spoločne veľký podiel na trhu Spoločenstva, celkový tržný podiel Číny a Vietnamu bol približne vo výške 72 % podielu tretích krajín uvedených v odôvodnení č. 227 napadnutého nariadenia. V tejto súvislosti treba dodať, že priemerná dovozná cena obuvi pochádzajúcej z predmetných krajín je o 30,4 % nižšia ako priemerná cena obuvi dovezenej z ďalších tretích krajín. Vzhľadom na tieto okolnosti nemôžu účinky vyplývajúce z dovozov pochádzajúcich z ďalších krajín spochybniť príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi a ujmou výrobného odvetvia Spoločenstva.

197 Tento záver nie je vyvrátený skutočnosťou, že niektoré tretie krajiny významne zvýšili svoje podiely na trhu počas zohľadňovaného obdobia, keďže údaje uvedené v bodoch 193 až 196 vyššie tento vývoj náležite zohľadnili.

198 Pokiaľ ide o vplyv, ktorý môže mať skončenie uplatňovania kvót (pozri bod 188 vyššie), treba uviesť, že uloženie antidumpingových ciel nepredstavuje sankciu za predchádzajúce správanie, ale obranné a ochranné opatrenie proti nekalej súťaži vyplývajúcej z dumpingových praktík. Je preto nutné viesť prešetrovanie na základe natoľko aktuálnych informácií, ako je to len možné, s cieľom stanoviť antidumpingové clá, ktoré budú vhodné na ochranu výrobného odvetvia Spoločenstva proti dumpingovým praktikám (rozsudok Industrie des poudres sphériques/Rada, už citovaný v bode 94 vyššie, body 91 a 92, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. novembra 2006, Nanjing Metalink/Rada, T-138/02, Zb. s. II-4347, bod 60).

199 Ak teda inštitúcie konštatujú, že dovozy výrobku, ktorý dovtedy podliehal kvantitatívnym obmedzeniam, narastajú po uplynutí uvedených obmedzení, môžu tento nárast zohľadniť na účely posúdenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva.

200 Nakoniec, ako vyplýva z odôvodnení č. 162, 168 až 170, 187 až 206 a 216 až 240 napadnutého nariadenia, inštitúcie zohľadnili viacero faktorov týkajúcich sa ujmy a príčinnej súvislosti, ktoré sa vzťahovali nielen na posledný štvrťrok obdobia prešetrovania, ale aj na zohľadňované obdobie.

201 Z toho vyplýva, že siedmy žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 9 ods. 4 základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

202 Žalobkyne tvrdia, že posúdenie Rady týkajúce sa úrovne, akú musia dosiahnuť konečné antidumpingové opatrenia, aby sa odstránila ujma (pozri bod 42 vyššie), je zjavne nesprávne. Toto posúdenie sa zakladalo na údajoch týkajúcich sa časti dotknutého výrobku, ktorá nebola predmetom „dumpingu spôsobujúceho značnú ujmu“ (namiesto použitia lepších údajov z rokov 2001 až 2003, počas ktorých neexistoval dumping) a spočívalo vo vytvorení podkategórií podobného výrobku použitím „argumentácie v kruhu“. Identifikácia obuvi, ktorá nie je predmetom „dumpingu spôsobujúceho značnú ujmu“, údajne znamená, že sa stanoví, odkedy existuje „dumping spôsobujúci značnú ujmu“, čo by tiež vyžadovalo porovnanie ziskového rozpätia

výrobcov Spoločenstva so ziskovým rozpätím, ktoré by bolo dosiahnuté v prípade neexistencie dumpingových dovozov. Tento prístup je údajne obzvlášť nevhodný, keďže antidumpingové opatrenia sa uplatňujú na dovoz ako celok.

203 Navyše Rada vo svojom vyjadrení k žalobe vysvetlila, že ziskové rozpätie vo výške 6 % sa týkalo výrobkov, ktoré neboli predmetom daného prešetrovania, čo vo svojej podstate znamená, že toto percento nemôže predstavovať informáciu, ktorá by sa mala uplatniť na výpočet ziskového rozpätia, ktoré by výrobcovia Spoločenstva dosiahli, ak by nedošlo k dumpingovému dovozu. Výrobné odvetvie Spoločenstva by totiž údajne dosiahlo maximálne ziskové rozpätie 2 % počas obdobia prešetrovania alebo v nedávnej minulosti.

204 Z toho údajne vyplýva, že stanovenie ziskového rozpätia na 6 %, ktoré by výrobné odvetvie Spoločenstva mohlo dosiahnuť, ak by nedošlo k dumpingu spôsobujúcemu ujmu, sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení, ktoré predstavuje porušenie článku 9 ods. 4 základného nariadenia.

205 Rada vyvracia tvrdenia žalobkýň tvrdením, že pojem „obuv, ktorá nebola predmetom dumpingu spôsobujúceho značnú ujmu“ nezodpovedá podkategórii dotknutého výrobku, ale obuvi, ktorá nepatrí do definície dotknutého výrobku. Inštitúcie teda nepoužili „argumentáciu v kruhu“ a neuprednostnili nedôveryhodné údaje na úkor lepších údajov týkajúcich sa dotknutého výrobku.

206 Subsidiárne Rada tvrdí, že aj v prípade, ak by bol tento žalobný dôvod prijatý, malo by to vplyv na zrušenie napadnutého nariadenia len v rozsahu, v akom stanovila rozpätie ujmy vyššie o 4 % v porovnaní s rozpätím, ktoré mala stanoviť.

Posúdenie Všeobecným súdom

207 Na úvod treba uviesť, že žalobkyne vo svojej replike súhlasili s vysvetlením, ktoré predložila Rada, že pojem „obuv, ktorá nebola predmetom dumpingu spôsobujúceho značnú ujmu“ nezodpovedá podkategórii dotknutého výrobku, ale obuvi, ktorá nepatrí do definície dotknutého výrobku.

208 Ďalej je potrebné zamietnuť tvrdenie žalobkýň, že ziskové rozpätie, ktoré výrobné odvetvie Spoločenstva dosiahlo predajom obuvi nezahrnutej do prešetrovania (ktorá nebola predmetom dumpingových dovozov), nemôže byť považované za platný údaj ziskového rozpätia, ktoré by výrobcovia Spoločenstva dosiahli predajom dotknutého výrobku, ak by nedošlo k dumpingovému dovozu. Nič totiž nezaväzuje inštitúcie, aby pri stanovení ziskového rozpätia, ktoré by dosiahlo výrobné odvetvie Spoločenstva, ak by nedošlo k dumpingovému dovozu spôsobujúceho ujmu, vychádzali len z údajov týkajúcich sa dotknutého výrobku. Naopak, môžu svoje posúdenie založiť na podobných výrobkoch, ktoré sa len v širokom zmysle podobajú dotknutému výrobku. Aj keď tieto výrobky nepatria do definície dotknutého výrobku, ziskové rozpätie, ktoré výrobné odvetvie Spoločenstva dosiahlo v prípade týchto výrobkov, môže byť použité ako platný ukazovateľ ziskového rozpätia, ktoré by výrobcovia Spoločenstva dosiahli z predaja dotknutého výrobku, ak by nedošlo k dumpingovému dovozu. V prejednávanej veci sa Rada nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že vychádzala zo ziskového rozpätia, ktoré výrobné odvetvie Spoločenstva dosiahlo predajom inej obuvi, ako tej, ktorá bola predmetom sťažnosti, pretože táto iná obuv je dostatočne blízka dotknutému výrobku.

209 Napokon treba pripomenúť, že článok 3 ods. 3 základného nariadenia výslovne upravuje možnosť zohľadniť prípadné zníženie cien uplatňovaných výrobným odvetvím Spoločenstva, aby sa v tom prípade preukázala úroveň predaja pod cenu.

210 Z toho vyplýva, že ôsmy žalobný dôvod, ako aj žalobu v celom rozsahu je potrebné zamietnuť.

O trovách

211 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.

212 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. **Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co., Ltd, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.**

3. **Európska komisia a Európska konfederácia obuvníckeho priemyslu (CEC) znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 4. marca 2010.

Podpisy

Obsah

Právny rámec ..... II - 680

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté nariadenie ..... II - 688

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 696

Právny stav ..... II - 699

O prvých dvoch dôvodoch založených na porušení článku 2 ods. 7 písm. b) a c), článku 9 ods. 5 a článku 18 základného nariadenia, ako aj zásad rovnosti zaobchádzania, ochrany legitímnej dôvery a práva na obhajobu ..... II - 700

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 700

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 704

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia, keďže Komisia nepredložila dôkaz o podpore sťažnosti výrobným odvetvím Spoločenstva ..... II - 711

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 711

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 712

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 4 ods. 2 a 3 základného nariadenia. ..... II - 718

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 718

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 719

O piatom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 17 základného nariadenia a článku 253 ES ..... II - 723

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 723

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 725

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia, ako aj článku 253 ES ..... II - 727

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 727

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 729

O siedmom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia, ... II - 735

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 735

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 737

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 9 ods. 4 základného nariadenia ..... II - 740

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 740

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 742

O trovách ..... II - 743